

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
 Created and published by the
Slovenic Publishing Co.
 (a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.
 Place of business of the corporation and
 addresses of above officers:
 24 Cortlandt Street, Borough of Man-
 hattan, New York City, N. Y.
 Za celo leto volja list za Ameriko in
 Canada \$3.00
 pol leta 1.50
 leto za mesto New York 4.00
 pol leta za mesto New York 2.00
 Evropa za vse leto 4.50
 "pol leta 2.25
 "četrt leta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
 izvenredni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
 ("Voice of the People")
 issued every day except Sundays and
 Holidays.
 Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisni list podpis in osebnosti se ne
 prebujajo.

Denar naj se blagovoli pošilja po
 Money Order.

Pri naročilih krajina naročnikov pro-
 simo, da se nam tudi priporočijo
 lokalne naznane, da hitreje
 najdemo naslovnik.

Dopisni list pošiljatev naredite ta
 casov:

"GLAS NARODA"
 24 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4897 Cortlandt.

Henry Ford in njegovi
 ljudje.

Henry Ford je postal v New
 York več svojih uslužbencev, uda-
 nih omamljivim sredstvom. V
 New Yorku naj bi se zdravili pod
 večjim vodstvom zdravnikov in
 zastopnik Fordovega dobrodelne-
 ga departamenta se je sledeče iz-
 razil glede ciljev in namenov, ka-
 dere zasleduje Ford s tem člove-
 koljubnim delom:

"Mr. Ford snamra vsakega po-
 sameznega moža kot daleko bolj
 važnega kot pa stroj. Ako je
 stroj pokvarjen, imamo mehani-
 ka, ki popravi škodo. Človek je
 pa veliko več vreden kot stroj in
 raditega mora imeti vsak človek
 priliko, da se popravi."

Kadar vidimo kaj posebno do-
 vršen stroj, vskliknemo: "Dela
 kot da je živ."

Kadar pa gledamo na kakšnega
 delavca, ki se muči vsaki dan cel-
 lih dvajset ur ter zasluži pri tem
 komaj toliko, da se preživi, reče-
 mo zopet: "On je kot kak stroj."

Na stroj se pazi, da se ne po-
 kvari. Ne preoblaža se ga z delom
 in vsaki večer se ga pazno očisti
 in namaže z oljem. Z ljudmi pa
 je drugače.

Malo je delavcev, za katere se
 delodajalci brigajo toliko kot se
 brigajo za stroje. Može, ženske in
 otroke se pusti delati v smradlj-
 vih, preveč vročih in vlažnih pro-
 storih. Stroje se pokriva, na člo-
 večka telesa se pa ne pazi.

Henry Ford je kmalu spoznal
 razliko v postopanju z obema vr-
 stama strojev. Raditega je skle-
 nil, da pomaga zanemarjenemu
 delu — živemu delavcu. Izprevid-
 el je, da ni mogoče odpraviti ne-
 katerih strok dela, ki so narav-
 nost duhomorne in enolične. Vse-
 tega je treba urediti razmere ta-
 ko, da dotični lahko opravljajo to
 delo, ne da bi pri tem duševno
 otopleli. Celi svet je strmel, ko je
 prišel plačevati \$5 na dan ljudem,
 ki so le pribijali žebelje. Denar,
 katerega so dobivali, pa je rekli
 te ljudi, da niso postali pripristi-
 troji ter jih usposobil, da so ži-
 veli in varčevali kot možje.

Ko skuša oprostiti nekaj svojih
 uslužbencev slabih navad, izvaja
 Mr. Ford le princip, da je treba
 ohraniti delazmožnost človeka kot
 se ohrani ono stroja.

Pri vsem tem pa odklanja Mr.
 Ford vsak dobrodelni namen in
 letni dobiček, katerega prinaša
 njegovo podjetje, pa kaže, da se
 ta njegova politika izplača. Na-
 ben izmed velindustrialcev, ki se
 ne brigajo za svoje delavce ter
 jih smatrajo le za stroje, za ka-
 tere niso odgovorni, se ne more
 pohvaliti z uspehi, sličnimi onim
 Henry Forda.

Zopet nov dokaz nemške kul-
 ture. Humoristični list "Simpli-
 cissimus" je objavil pesem, ki nosi
 naslov "Die von Mackensen" in
 ki se glasi v prevodu:

"Prihajajo polni krvi in pra-

lu, — cela kompanija. — Na čel-
 ladah se smehljajo zeleni vršci — in
 vprašal sem: "Kdo so ti?" — To
 so fantje Mackensa, — in če se
 pokaže Rus, — ga primejo in tre-
 sejo, — da mora krepirati! — In
 da se je tudi tako globoko zaka-
 pal — kot jazbe v dupli, — oni
 napravijo, da pleše — kot mlada
 zenska. — Haabice so godba pri-
 plesu — in bajonet taktika. —
 Kadar ima nož za vratom, — spi
 brez postelje."

To je ena izmed cvetk, ki sedaj
 tako bujno cveto na Nemškem.
 Bog obvaruj Ruso in druge bar-
 bare take vrste kulture!

Dopisi.

New York, N. Y. — S tem jav-
 ljam rojakom po greaternewyor-
 škemu naselbinu in naši gost-ljubni
 slovenski naselbini v Forest City,
 Pa., da odpotuje "Slavec" dne 3.
 julija t. l. ob 2. popoldne z Lacka-
 wanna železnice vlak št. 5 v For-
 rest City, Pa. Ob 6.35 zvečer pri-
 de v Scranton, Pa., in ob 7.40 po-
 tuje dalje z vlakom Delaware &
 Hudson do Carbondale, Pa., kam-
 nor prispe ob 8.25 zvečer. Tu nas
 prikaže odbor slovenske nasel-
 bine iz Forest City z avtomobilom,
 kakor smo o tem ravnokar po Rev.
 J. Tomšiču obveščeni. Slednje
 dejstvo nas je prijetno iznenadi-
 lo, ker reševali smo to stvar, kako
 bi najhitreje in najudobnejše
 prispeli do cilja, a ni šlo tako hi-
 tro. Ta vest pa nam je vzela vse
 skrb. Potuje nas doslej prijatelj-
 nih 20 oseb (5 dam in 15 gospo-
 dov), morda se še kdo javi, a to
 število je sigurno. Program obja-
 vi naš "Glas Naroda" v vseh posu-
 meznostih. Razen tega prinesemo
 seboj 500 programov za občins-
 to. Čuje se, da namerava z na-
 mi naš newyorški starosta in ban-
 kir g. Frank Sakser; umestno bi
 bilo, da spozna tudi sosednja naša
 naselbina Slovenca rojaka, ki orje
 ledino za slovenski rod v tujini že
 nad četrto stoletja. Naš potni marš-
 al je občeznani rojak g. Ivan
 Derčar. Ako se pristavimo, da se
 "Slavec" večer za večerom uri in
 večer, da čim dostojnejše, čim
 popolnejše stopi pred bratska lica
 naših rojakov v Forest City s slo-
 venske našo pesmijo, smo za da-
 nes rekli vse. Na svidenje, rojaki
 v Forest City! — Za slovensko
 pevsko društvo "Slavec": Josip
 Rems, predsednik, Ivan Adamič,
 tajnik in pevovodja.

Acosta, Pa. — Iz naše naselbine
 so dopisli zelo redki; ne vem, kaj
 je temu vzrok. Delavske razmere
 so take, kakor skoraj povsod dru-
 god. Pred kratkim sta se dva na-
 ša rojaka poškodovala v jami, le-
 sreča, da poškodbe niso bile veli-
 ke. Člani tukajšnjega društva bo-
 do priredili dne 4. julija veselico.
 Rojaki, ali se bomo pri tej prili-
 ki, ko bomo praznovali dan osvob-
 oditve, tudi kaj spomnili: razmer
 v starem kraju? Dobro bi bilo,
 da bi se! Pristopajmo k Sloven-
 ski Ligi in postanimo njeni dobri
 člani! Pozdrav vsem Ligašem! —
 Delavec.

Ralphon, Pa. — Dela se tukaj
 skoraj vsak dan, zaslužek je pa
 zelo majhen. Zaslužimo le toliko,
 da se pošteno preživimo. Ta na-
 selbina je zelo prijazna, ker je
 obdana z velikimi gozdovi. Člove-
 ku se zdi, kakor da bi bil doma.
 Pred kratkim sta otvorila tukaj
 Frank Zemljak in John Divjak
 mesnico. Takega podjetja smo
 prav zelo potrebni. Rojaki, svoji
 k svojim! Pozdrav! — Poročeval-
 lec.

Iz Avstrije.

Odlikovani so bili slovenski
 častniki: Vojaški zaslužni križec
 za vojno dekoracijo je dobil nad-
 poročnik 3. polka deželnih strel-
 cev Stanislav Dekleva. — Signum
 laudis so dobili: stotnik Fr. Briž-
 nik 26. domobr. pešpolka, nadpo-
 ročnik Bernard Mavrovič in Ma-
 sko Ravtar 5. domobr. polka ter
 nadporočnik 12. črnovojniškega
 polka Friderik Fran Bradec.

Dunajski uradni list z dne 21.
 maja priobčuje odredbe glede po-
 sestit o orožja, municijskih predme-
 tov in in razstreljiv ter glede pro-
 metu z njimi. Te odredbe veljajo
 za Kranjsko, Štajersko, Koroško,
 Gorico in Gradiško, Istro, Trst in
 okolice, Tirolsko, Predarlško in
 Solnograško. Na podlagi teh od-
 redb lahko prepovedo čežne
 vlade nošenje in posest orožja ter
 odredijo, da se mora vse orožje,
 municija in razstreljivo izročiti
 oblastim.

Izpuščen je bil iz preiskovalne-
 ga zabora na Dunaju socialno-de-
 mokratični poslanec Glöckl, ki je
 bil obdolžen, da je vzemiral
 javnost z javnim govorom

O nekaterih večjih požarih v Beli Krajini in zadnjih 27. letih.

Piše I. Šašelj.

Ker so hiše po veliki večini vasi
 v Beli Krajini krite s slamo, ali
 so vsaj še bile pred malo leti, ni
 čudno, da je bilo v zadnjih letih
 mnogo požarov. Požare navadno
 povzročajo otroci, ki so brez var-
 stva, večjih nastanejo pa tudi po
 nesreči, vedkeje pa vsled strele.
 Naj navedem tu nekaj zapisov
 o večjih požarih, kolikor jih
 imam shranjenih.

L. 1888. 28. marca, na veliko
 sredo, uničil je silen požar med
 prav hudim vetrom veliko hiš in
 gospodarskih poslopj na Vinici.
 Goleku in Podklanen v viniški
 župniji. Na Vinici je pogorelo 27
 hiš, na Goleku 10 in v Podklanen
 9. Keč je silno vlekel jug, bilo je
 nenkrat vse v ognju, da ni bilo
 mogoče skoraj nič rešiti. Ogenj
 je nastal, kakor so pravili, po ne-
 sreči. Zgorelo je tudi več glav ži-
 vine.

L. 1890. 17. januarja uničil je
 požar vso Dragovanjo vas v dra-
 gaški župniji. Pogorelo je 16
 gospodarskih prav vse. Škoda so
 precenili čez 60.000 K. Zažgali so
 otroci. — 7. oktobra zvečer ob 8.
 uri je začelo goreti na Bojanehi.
 v pravoslavni vasi naše občine.
 Pogorelo je 9 gospodarskih. — 14.
 oktobra pa je pogorela Radovica.
 Pogorelo je 29 gospodarskih, in
 sicer 30 hiš in čez 60 drugih po-
 slopij ter več glav živine. Zažgali
 so otroci.

L. 1899. 19. marca, na tiso
 nedeljo in praznik sv. Jožefa, nastal
 je jutraj okoli 4. ure ogenj v Tri-
 bučah, naše župnije, h. št. 3, pri
 Ivanu Cvitkoviču - Stankatu. V
 malo minutah bilo je v ognju pet
 hiš z vsemi gospodarskimi poslop-
 ji vred, ker je ravno takrat prav
 huda burja vlekla. Rešiti ni bilo
 mogoče skoraj nič. Ivanu Cvitko-
 viču, pri katerem je nastal ogenj
 menda po nesreči, zgorelo je tudi
 vol, tele, breja svinja. 12 starih
 ovac in 4 mlade. Druga živina pa,
 katero so rešili, je bila hudo ob-
 žgana, tako da je imel samo pri-
 živini škodo do 1000 K. Tudi go-
 spodar sam in njegov sin Miko,
 ki sta skušala rešiti živino, sta se
 prav hudo opekla in obžgala, sin
 celo tako hudo, da je čez dva dni
 vsled opeklin in ran umrl. Vsa
 škoda vsled požara je znesla okoli
 14.000 K.

L. 1903. sredipostno nedeljo,
 22. marca jutraj okoli 8. ure, ko
 so bili ljudje pri sv. maši pogo-
 rela je vas Maline v semiški žu-
 pniji. Zgorelo je 12 posestnikov
 vse, hiše z gospodarskimi poslopji
 vred in kar je bilo v njih, kakor
 tudi pet glav goveje živine in 4
 prašci. Škoda je bilo okoli 60.000
 kron. Zažgali so otroci. — 18. ju-
 lija je uničil grozen požar v Pred-
 gradu, staroške župnije, 67 hiš
 in nad 150 gospodarskih poslopj.
 Zgorelo je tudi več govedi, več
 glav ovac in svinj ter en človek.
 Vsa škoda je bila cenjena na 340
 tisoč kron, zavarovanih pa je bi-
 lo le 35 posestnikov za 62.600 K.

L. 1904. 14. avgusta je uničil
 ogenj v Mali Lahini, dragatuške
 župnije, trem gospodarskim vse.
 Pogorelo je dvema posestnikoma
 in eni kočarici. Zgorelo je vse:
 hiše, hlevi, podi, vsa krma in zra-
 nje, pet svinj eno tele in enemu
 posestniku tudi 500 K gotovega
 denarja. Zažgali so otroci, ki so
 bili v nedeljo med popoldansko
 službo sami doma.

L. 1907. 25. julija popoldne med
 2. in 3. uro je obiskala skoraj vso
 Belo Krajino silna nevihta z gro-
 mom, strelom in točo, ki je posebno
 v črnomeljski župniji naredila iz-
 redno veliko škodo, da stari ljud-
 je niso pomnili take nesreče. Med
 nevihto pa je tudi večkrat treščil-
 lo. Strela je udarila v Loko pri
 Črnomlju, kjer so vsled tje po-
 gorele štiri hiše z vsemi gospodar-
 skimi poslopji. Treščilo je tudi v
 neki stog v Butoraju. Preje pa je
 treščilo tudi v Dobličah, kjer je
 pogorelo tudi več hiš in poslopj.
 v Brkopčevu stanje v Zemlju pri
 Podzemlju, v skedenj Jožefa Jer-
 mana v Loko pri Črnomlju, ki je
 tudi zgorel. Sploh je v juliju tega
 leta povzročila strela več požarov
 v Beli Krajini in po sosednjem
 Hrvaškem.

L. 1908. 4. junija je uničil po-
 žar v pol ure v Gornjem Butoraju,
 črnomeljske župnije, vso vas,
 obstoječo iz 10 s slamo kritih hiš
 in vsa k njim spadajoča gospo-
 darska poslopja. Skupna škoda je
 znašala 60.800 K, zavarovani pa
 so bili samo za 13.260 K. — 16.

oktobra je naredil ogenj v Božja-
 kovem pri Metliki silno škodo.
 Uničil je okoli 50 poslopj namre-
 reč 9 hiš in do 40 drugih stavb,
 podov, hlevov, kletij itd. Zgorelo
 je petim posestnikom vse do tal,
 štirim pa so ostale le hiše, ki so
 bile zidane in z opeko krite. Zgo-
 relo je tudi vse orodje, posoda,
 živež, krma, okoli 200 veder vi-
 na, okoli 3800 K v gotovini in ne-
 kaj praseev. Vsa škoda je bila
 precenjena na 160.000 K.

L. 1910. 11. januarja so imeli
 požar v Gornjem Suhorju, vini-
 ške župnije. Ogenj je uničil 8 go-
 spodarskih vsa poslopja z vsem ži-
 vežem, klajo, orodjem itd. Ene-
 mu gospodarije je zgorela tudi
 krava, neki dvori dvoje praseev.
 Škoda je bila cenjena na 39.500
 kron, zavarovani pa so bili le 4
 gospodarije za 6900 K. Ogenj je
 zanelila petletna deklica z žvep-
 lenkami.

L. 1911. 8. oktobra, v nedeljo,
 so imeli požar v Selih pri Čtoven,
 črnomeljske župnije, kjer je po-
 gorelo sedmim posestnikom prav
 vse, poslopja, dva prašca, dvoje
 telet, obleka, zrnje, krma.

L. 1913. 23. oktobra popoldne
 je pogorelo dvema posestnikoma
 v Tribučah. Škoda je bilo čez 17
 tisoč kron. Zažgal je petletni o-
 ček, — 1. decembra pa zopet dve-
 ma posestnikoma. Škoda je bilo
 riti svojo ženo.

okolu 7000 K. Zažgano je bilo na-
 lašč.

L. 1914. 30. junija ob četrtn
 11 ponoči je nastal ogenj v Dalj-
 nji Njivah, vasi v župniji Vrb
 pri Vinici, kjer je zgorelo do 30
 hiš in gospodarskih poslopj v
 skupni škodi okoli 50.000 K.

Ognjenik Hekal na Islandskem
 bruha.

Iz Reykjavika se poroča, da
 bruh ognjenik Hekla še močnej-
 še kakor je bljuval leta 1913. Juž-
 no Islandijo pretresajo močni po-
 tresi.

Ženske kozakinje.

Konec aprila so poročali ru-
 ski listi, da je vstopilo 12 žensk
 med kozake. Baje jim uniforma ja-
 ko dobro pristaja. Kako bodo te
 kozakinje vporabljal, še ni znano.

Na smrt obsojen.

Sodnik Robert Roy v New Yor-
 ku je obsojil na smrt na električ-
 nem stolu kočijaža Walter Wat-
 sona, ki je dne 22. marca zaklal
 svojo ženo Elizabeto. Obsojilo se
 ga je najvše na podlagi izpovedi
 njegovega 16letnega sina.

Watson je star 41 let ter se je
 strašno tresel, ko se mu je preči-
 talo smrtno obsodbo. Konečno se
 je vendar, toliko ojačal, da je
 dejal, da ni imel namena umor-
 iti svojo ženo.

PROGRAM

za časa dvodnevne bivanja slovenskega pev-
 društva "Slavec" iz New Yorka v sosedni
 slovenski naselbini v Forest City, Pa.

Prvi dan: 4. julija 1915.

Dopoldne: Prisostvuje slov. sv. maši in zapoje:
 "Mariji" (A. Schubiger.)

Popoldne:

I. KONCERT
 ob 3. uri popoldne v Muhvičevi dvorani.

- I. DEL:**
1. a) "Bodi zdrava domovina" (Dr. B. Ipavec) poje:
 "Slavec", tenor solo: g. I. Potušek, bariton solo:
 g. Rud. A. Trošt.
 - b) "Kako bi ljubila" (narodna, M. Bajuk) poje:
 "Slavec."
 2. "Za dom med bojni grom" (P. H. Sattner) poje:
 bratsko pev. društvo "Zvon" iz Forest City, Pa.
 3. "Mornar" (F. S. Vilhar) bariton, poje: operni pe-
 vec g. Rud. A. Trošt.
 4. "Pogled v nedolžno oko" (P. H. Sattner) četvero-
 spev, pojejo: gg. I. Potušek, J. Rems, Rudolf A.
 Trošt, I. Adamič.
 5. "Na planine" (P. H. Sattner) poje: "Slavec."

O d m o r.

- II. DEL:**
6. "Pozdrav" (Janez Laharnar) poje mešani zbor brat-
 skega pev. društva "Zvon" iz Forest City, Pa.
 7. "A Night in May" četverospjev, pojejo: Miss Krista
 pl. Roesiger, Miss Mimi in Blanche Rems in gosp.
 Rudolf A. Trošt.
 8. a) "Junakovo slovo" (I. Adamič) poje: "Slavec."
 - b) "Je pa davi slan'ca pala" (narodna, M. Bajuk)
 poje: "Slavec."
 9. "Oj rožmarin" (H. Volarič) bariton, poje: operni
 pevec g. Rud. A. Trošt.
 10. "Invaseargile" (March) igra: "Slavec" orkester.

Konec I. koncerta.

II. KONCERT
 ob 8. uri zvečer v Muhvičevi dvorani.

- I. DEL:**
1. "Lucia di Lammermor" (Donizetti) igra: "Slavec"
 orkester.
 2. a) "Ko porosen orel" (I. Adamič) poje: "Slavec."
 - b) "Jest pa za eno deklico vem" (narodna, M. Ba-
 juk) poje: "Slavec."
 3. "Ave Maria" (Ch. Gounod) sopran: Miss Krista pl.
 Roesiger, piano: Miss Mimi Rems, violino: Mr. P.
 Rems.
 4. "Southern Roses" (R. Strauss) piano solo, igra:
 Miss Mimi Rems.
 5. "Ciganka Marija" (Dr. B. Ipavec) bariton, poje:
 operni pevec g. Rud. A. Trošt.

O d m o r.

- II. DEL:**
6. "Deva plavooka mila" poje: "Slavec."
 7. "Divja rožica" (dvošpev, H. Volarič) sopran, poje:
 Miss Krista pl. Roesiger, alt: Miss Mimi Rems.
 8. "Zveste nima svet žene" (F. S. Vilhar) bariton,
 poje: operni pevec g. Rud. A. Trošt.
 9. "Plovi, plovi ladjo" poje: "Slavec."
 10. "Slovenac i Hrvat" pojeta skupno bratsko pevsko
 društvo "Zvon" in "Slavec."

Konec II. koncerta.

Po koncertu: PROSTA ZABAVA.

Pevovodja "Slavec": g. Ivan Adamič. — Pevovodja
 "Zvona": g. Peter Srnovršnik.

Drugi dan: 5. julija 1915.

Dopoldne ob 1/29. uri prisostvuje pri blago-
 slovljenju zastave društva "Sv. Ane" in zapoje:
 "Gospodov dan" (K. Kreutzer) in potem skupno
 korakanje na Pie-nie pod društva "Sv. Ane."
 Ob 5. uri popoldne povratek v New York.
 "S pesmijo za dom."

"SLAVEC."

HARMONIKE

bodaj kakršnakoli vrste izdelanih in
 popravljenih za najslabšo ceno, a celo
 brezplačno in brez plačila. V poplavo naše
 silive vsakega pošto, kar samo je med is-
 lei tukaj v tem pošto in sedaj v 67-
 tem listnem domu. V poplavo vsakega
 kranjske kakor vse druge harmonike
 ter razne po doli kakor koli se
 klavir brez plačila vračajo.

JOHN WENZEL
 1817 E. 69 St. Cleveland, Ohio.

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri
 mesece dnevno, izvenredni nedelji in po-
 stavni praznikov. "GLAS NARODA"
 izhaja dnevno na šestih straneh, tako,
 da dobite tedensko 36 strani berila, v
 mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih
 mesecih. "GLAS NARODA" donosa
 dnevno poročila z bojišča in razne sli-
 ke. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo
 nov naročnik eno izmed letošnjih
 Mohorjevih knjig.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Uredništvo Glas Naroda.

Iz zgodovine italijanske armade.

Trosporazum stavi na Italijo velike nade. Kakor izhaja iz izjavljanih trosporazumnega časopisa, pričakujejo Francozi italijanskih ojačenj na svojih bojiščih v Alžaciji ali Champagni. Rusija se zanaša na to, da pošljejo Italijani svoje čete v Srbijo in tako sodelujejo, da se razbremenijo ruska fronta v Galiciji. Predvsem pa ima Anglija pripravljeno za italijansko mornarico hvaležno delo: Da pobere vroče kostonje in ognja v Dardanah. Italija ima torej polne roke dela za svoje zaveznike. Seveda pa hoče tudi sama zmagati, da "osvobodi neodrešene brate" izpod avstrijskega jarma. Torej same velike naloge, ki si jih je postavil "sveti egoizem". Naravnost orjaške so te naloge, ki jih hoče zmagati, a drugo vprašanje je, če jih bo zmagač res zmogel, ko doslej še ni nikdar nobene.

Če listamo po zgodovini italijanske sardinske armade, se prepričamo, da ta armada še nikoli ni izpeljala kakšne stavljene ji naloge. Začnimo z vojno l. 1848—1849; tedaj je bila sardinska armada tepena pri Sveti Luciji, tepena pri Kustoci, tepena pri Mortari in končno tepena pri Novari. To vojno je vodila Italija sama brez zaveznikov ter zato tudi ni imela niti enega uspeha. Deset let kasneje je dobila zaveznika v Francozih. V tej vojni (1859) vidimo, da so le Francozi dosegli nekaj uspehov, medtem ko je sardinska armada tudi topot bila korak za korakom tepena. Zmaga v bojih pri Montebellu, Palestini, Melegnanu, ki jih Lahi slave kot svoje, so ravno tako izključno pribojili le Francozi, kakor uspeh v bitki pri Solferinu, kjer so ostale zmagovite pač francoske čete — sardinske so bile pa tudi tu tepene. Leta 1866. je Italija sicer istakotko dobila zaveznika, toda svoje boje in bitke je morala biti sama. Zato tudi v tej vojni nima niti enega uspeha. 24. junija leta 1886 pride do bitke pri Kustoci, kjer je talijanska armada bila popolnoma poražena, medtem ko pomožno armado pod generalom Caldinijem kroti slavnja Pulzova konjiška brigada s par lovskimi bataljoni. Kakor hitro je poražena glavna armada pri Kustoci, se pomožna armada umakne. Kako je izpadla pomorska bitka pri Visu, ve vsak otrok. Tudi tu je zmaga avstrijske mornarice proti premoči. Ko si je zedinjena Italija od svojih številnih "zmag" nekoliko opomogla, je poizkusila kolonialno politiko po angleškem vzoru. Svoja prizadevanja je namerila na eritrejsko obalo, a že leta 1895. je prišlo do spora z abesinskim negušem Menelikom, ki je 8. oktobra 1895 pri Amba Aladi potolkel italijanski ekspedicijski zbor. 22. januarja 1896 se je izvršila okolišev in kapitulacija generala Galliana v Macalle, kjer je 10.000 Italijanov položilo orožje. 1. marca je Menelik potolkel ostanke italijanske armade. Kako se je Italijanom godilo pri njihovem zadnjem kolonialnem podjetju v Tripolisu in se jim še danes, po štirih letih, godi, ni treba posebej navajati. Tudi tu so porazi in neuspehi številnejši nego "zmagi", ki grede skoro izključno na račun ladijskih topov, kar priča že dejstvo, da še niso zasedli več dežele, nego kolikor daleč seže oženj iz ladijskih topov. In to kljub temu, da so uporabili 100.000 mož.

Iz navedenega je razvidno, da je sardinsko-italijanska armada še vselej podlegla, kadarkoli je bila navezana na svojo lastno moč. Radi popolnosti bodi omenjena še udeležba v krimski vojni na strani zapadnih držav leta 1854—55. Nič takega, kar bi bilo vredno omeniti, niso Italijani tu napravili. Pri naskoku na Sebastopol dne 8. septembra 1855 je bila brigada generala Cialdinja dodeljena najizdatnejši vlogi, kater izvršitev je vrhu tega sploh izostala, ker so Francozi z zavzetjem Malaceva boj že prej odločili. (Italijanske izgube so znašale 4 častnike in 31 mož!) V boju pri Černaji dne 16. avgusta 1855 sta prišla v boj samo dva bataljona in ena baterija. 28.000 mož broječo sardinsko armado so Francozi iz razumljivih razlogov uporabljali vedno le za postranske naloge.

To je v kratkem zgodovina italijanske armade in njenih praporov, ki glasom nedavnega govora grofa Turinškega v Milanu: "Nikdar ni poznala poraza! — Ne bilo bi pametno podcenjevati na-

sprotnika in njegove sile, toda če ima pregovor: historia docet, exempla trahunt (zgodovina uči, zgledi vlečejo) le malo resnice v sebi, potem se italijanska armada tudi v sedanjih vojni ne bo drugače izkazala, kakor uči njena dosedanja zgodovina, in zgledi preteklosti tudi topot ne bodo ostali brez učinka. "SL."

Italijanski "bersaglieri."

Italijanska armada je v prvi vrsti armada drugih evropskih držav mlada. Njen postanek in razvoj je tesno zvezan s postankom in razvojem današnje Italije. — Današnja italijanska armada se je — če smemo tako reči — razvila v letih 1859. do 1861. Tedaj je dobila naslov: italijanska vojska. Leta 1879. so ji dali naslov: "Kraljeva italijanska vojska" — to označbo proti republikanski propagandi, ki je večkrat med vojaštvom bila razširjena.

Najstarejši in najzanimivejši er najpopolnejši del italijanske armade so "bersaglieri" (berzajerji). Na te je vsak Lah strašansko ponosen in pesmi o "bersaglierih" so zelo priljubljene.

Ta četa je bila ustanovljena z dekretom 18. julija 1836. Njen duševni ustanovitelj in organizator je bil major Alessandro Ferrero della Marmora. Do leta 1848. so jih bile tri kompanije. Tega leta se je ustanovila četrta, da so tako tvorili en bataljon. Leta 1861 jih je bilo že 36 bataljonov in leta 1866. 50 bataljonov. Leta 1882 so dobili sedanjo organizacijo. Razdeljeni so v 12 polkov po 2 bataljona. Njihova oprava in orožje je enaka oni navadne infanterije. Značilen je njih klobuk s šopom vihrajočih peres.

Da so bersaglieri popolnoma neodvisni od ostale armade, jih niso podredili nobeni brigadi, ampak so poverili nadzorstvo nad njimi le posameznim brigadnim poveljnikom. Dopolnjujejo se "nacionalno", t. j. iz več okrajev skupaj. In le v vojski se dopolnjujejo regionalno, t. j. iz okraja, kjer je bataljon v garniziji.

K bersaglierjem vzevamo le posebno postavne in krepke ljudi, ki morejo zadostiti večjim zahtevam, ki se stavijo nanje. Novi vojni reglement določa, da mora infanterija napraviti dnevno po 25 kilometrov, bersaglieri pa 35 kilometrov marša na dan pri več-inehnih pohodih. Zahteva se od njih, da napravijo v eni uri 7—8 km. Bersaglieri so elita četa. Oni niso le še posebno dobro izobraženi ter vzeti iz najboljših ljudi, ampak so znani tudi po svoji stovitosti in hrabrosti v mnogih bitkah. Tega pa o ostalih italijanskih četah ni mogoče vedno trdit, izveniš morda "alpine" — planince, ki so pa skoro nova formacija.

Vesti iz Przemysla

"Glos Narodu" poroča o razmerah v Przemyslu med rusko okupacijo na podlagi poročanja nekakega trgovca, ki se mu je posrečilo, da je v zadnjem času pobegnil iz Przemysla: Ob razstrelbi ortov in petro mostov so vsled pretresanja zraka skoro vse šipe pokale. Prebivalstvo, ki se je nabralo v Slowackega ulici, se je grozno prestrašilo. Ljudje so tekli v svoja stanovanja, da bi se tam poskrili. Od desetih dopolne sta prispela dva avtomobila. V prvem sta sedela dva avstro-ogrski častnika, v drugem trije ruski. Opoldne so pričeli z vseh strani ob oglašnem kričanju, žvižganju in petju prihajati v mesto ruski vojniki, ki so takoj zasedli vse trge in ulice ter obdali mesto s kordonom patrul. Da bi nihče ne mogel iz mesta. Prebivalstvo je ostalo v svojih stanovanjih in se ni upalo na ceste. Drugi dan so šle ruske patrul od hiše do hiše ter iskale morda tam skrite avstrijske vojaške. Kmalu so pričeli Rusi spravljati v Przemsl živili. Prišli so ruski trgovci, ki so se polastili zaprtih trgovin ter pričeli prodajati tam najdeno in dovoženo blago. Ruski mestni poveljnik je zahteval, da mu izroče 12 židov kot talce. Okrajni glavar Zeleski in župan dr. Blazowski sta ostala še 14 dni v svojih službah, na kar so imenovali županom rusofilskega odvjetnika dr. Gluszkiewicz. Iz neznanih vzrokov so več oseb zaprli. Tudi deželosodni svetnik Szcedzielski je bil en dan interniran. Upravitelj paromlina Fraenkel je bil en teden zaprt, nakar so ga izpustili. Nadalje so aretirali

židovska zdravnik dr. Smolar-skega in dr. Manheima ter magistratna tajnika Szcepansekega in Drysa. V drugi polovici aprila je prišel v Przemysl car. Car je stal na vojaškem kaznu, ki so ga opremili z opravo iz stanovanja podpredsednika poljskega kluba dr. Czaykowskega. Car je hodil po ulicah v črni civilni obleki, z mnogimi redovi na prsih. Kmalu po carjevem odhodu so dobili vsi židovi povelje, da morajo mesto v petih dneh zapustiti. V ta namen so prignali vse žide na grad, kjer so ločili mlajše od starejših. Prve so odpravili v smeri proti Lvovu, ostali pa so si smeli sami zbrati bivališče za prvo prihodnost. Rabinee Schmelkes in občinski svetnik dr. Sheinbach sta šla v Lvov.

Pri popravljaju nekega fosta se je razletela mina ter ubila mnogo oseb. V mestu je vladala velika potrtost. Največ so trpele bližnje vasi in graščine. V nad 40 občinah ni nobena graščina nepoškodovana. Lepi grad grofa Stankekega v Drohojovu je zgorel. Polja še niso obdelana, prestrašeno ljudstvo pa še stanuje v ječinah in jamah pod zemljo ali pa se tišči v kolikor toliko celih kmečkih hišah. Prišla pa je včasih vseeno kakavest o zmagonosnem napredovanju zveznih armad, in to je napolnjevalo prebivalstvo z novim upanjem.

Zoper samobeležnik.

Nerad in le vsled skrajne sile sem vzel pero v roke, a oziri na javni blagor mi niso dali več miru in naj gredo torej sledeče vrstice v svet!

Nevešč najnovejšemu pravopisu dal sem jih poprej prečitati v javnemu, že večkrat natisnjenu književniku, ki je, popolnivo jih z dvema klicajima in enim pomisljajem, izjavil, da so v tem pogledu godne za tisk; pripomnil je še, da je oženjen in oče dveh ali treh otrok in da iz ozirov na to svojo družinico ne more čisto tako razčistiti delati; izpil je torej na moj račun dva litra rebele, kar me je stalo štiri krajcarje manj nego dve kroni. Naj bo! Ni mi žal, da ne stroskov in želim le, da oni krogi, v katerih področje spada leta zadeva in ki imajo moč v rokah, resno, njihovi važnosti primerno in hkratu blagohotno uvažujejo sledeče vrstice in potem ukrenejo, kar je treba!

Gre za vremensko hišico! Bila je predmet že pogostim pri- tožbam. Ne tajim, da se je že mnogo storilo v njen prilog. Ali ji ni dal pomeiti zavedni naš magistrat lično drateno sukunje, da jo varuje raznih napadov onih nezanih zlikovcev, kateri so ji koj prve nežne trenotke njenega bivanja med nami grenili s kame-njem? Ali ji niso obesili toplome-na na zahodno stran, tako da uživa le solnčnejšo stran naših tem-peraturnih razmer? Ali je niso po možnosti razbremenili in ji za dalj časa odvzeli referat, ne vem kateri; dokaz temu okrogla odpr-tina, ki je več nego jedno leto prazna zijala na severni strani vremenskega stolpca?

Dostojna vremenska hišica bi bila te dobrote uvaževala in s po-sebno pridnostjo in odličnim ven-denjem se izkazala zanj hvalčo.

Žal, da o naši vremenski hiši-ci tega ne morem poročati! Ne maram biti krivčen in rad priznavam njene dobre lastnosti. Osobito toplomeru ne očitam nič: lepo in brez hrupa se v solnčni gorkoti razteza — kadar ga zebe, pa krči — dostojno in vestno, ka-kor se je naučil v šoli pri fiziki. Ta toplomer je v čast svojim učiteljem in še mnogo obeta. — Ta-kisto gre ural me priznanje: to-čne so kakor ure! — Nigrometer in anerojdni barometer delujeta skromno skrita za živčevjem, kakor evete duhteča vijolca pod senčnatim grmom; domnevati je, da o-pravljata redno svojo službo; na-tančneje ju opazovati človeškemu očesu ni mogoče zaradi goste dra-tene mreže.

Ali vse te radovoljno priznane vrline vremenske hišice zatemnjuje uprav in nebo vpijajoče počenjanje samobeležnega barometra! Zbravši vse svoje moralne sile, si mo-ram glasno in opetovano pred-očevati, da ga je kupil, plačal in nastavljal naš mestni magistrat, da ga moram torej navzlic njegovim nedostatom smatrati javnim funkcionarjem, — sicer bi mi prerada ušla iz peresa kakva be-se-da, ki bi jo kazenske oblasti šte-le za razžalitev straže in, zaplenši ta članek, obrezuspešile njegove plemenite namene! Vendar — kar je res, je res in utajiti se ne da in

ne sme: ta barometer samobelež-nik svoje službe nikakor tako ne opravlja, kakor bi jo moral in ka-kor bi bilo po pravici pričakovati od uslužbenca našega magistrata pod uglednim vodstvom dičnega našega gospoda župana! Javno je treba izreči, da ta barometer za službo ni sposoben!

Jaz nisem vajen denuncirati ni-ti me ne veseli, spravljam koga ob kruh, — a — kadar gre za javni blagor, ni mesta za take ozire. Mogoče, da je samobeležnik v svo-jem zasebnem življenju prav do-stojna in značajna prikazen, in ne dvomim, marveč celo prav-iskreno želim, da se mu preskrbi drugod njegovim zmnožnostim in nagnjenjem primernejša služba, morebiti pri travmaju ali pri ka-ki zavarovalnici ali kjerkoli; da pa za samobeležni barometer ni in ni, to mora uvideti vsakdo, tudi tisti, kateri ne pritrjuje opoziciji, hinavsko zavijajoči oči in šepeta-joči, da so pri podelitvi te sa-mobeležniške službe odločevali rodbinski in politični oziri.

Ali je še kedaj kazal vreme po krščansko? Morebiti tisto, ki se naj po njem ravnavajo prebivalci Gavrizankarja, kadar se priprav-ljajo na božjo pot po odpustke, — našega vremena pa nikoli! — Prav čisto nič mu ne vznemirja črne duše, čež 10 ali 20 milimetrov več ali manj kaže, nego bi smel pod svojo službeno prisego. Take samovoljnosti smatra menda celo za dovtipne! Gorje vsakomur, ki mu še vrjame!

Naj povem, kaj se je meni same-mu pripetilo. Junija meseca je bilo. Tisto ble-do sinje nebo in tisti čisti hladni zrak obetala sta nam stanovito vreme in sklenili smo, da izletimo v nedeljo preko Škofjeloke (prva postaja pri Balantu!) in Sele (zaj-trk pri Slibarju) čez Jelovec na Kropo, ondu bi se pošteno nakosili in potem se dali potegniti še k Francku v Podbrezje na večerjico. Izlet osnovan na slovanski podla-gi in brez habovaja!

Pa pridrvi v soboto zvečer v našo sobico "pri Domačem zajen" tovariš Vatroslav, ki je od veliko-mnega potresa sem vedno raz-burjen, z vestjo: — Izleta ne bo, barometer v vremenski hišici ka-že na 708! — Splošni nemir!

Ozremo se na našega profesor-ja, — k "domačem zajen" zaha-ja namreč tudi pristen profesor s plešo, očrni in proroško brado. Namodestujoč nam konverzacijski leksikon. Profesor zjame svojo glavo in počasi izjavi: — Jaz ne vem, ali — reče — 708 je zelo niz-ko; 736 bi bilo normalno; 708 sam še nisem doživel; 708 ne pomeni nič dobrega. — Zamislil se je, iz-praznil svoj vrček in nadaljeval: — Na 708 stalo je živo srebro, kakor nam poročajo viri, tisti več-er pred vesoljnim potopom. Bom pa še en vrček pil, Pavla!

Le oni, ki so že kedaj trepetaje pričakovali vesoljnega potopa, — morejo umeti naše duševno sta-nje po strokovnjaških teh poja-snilih našega zanesljivega leksi-kona s proroško brado!

Izlet je bil pozabljen! Vsa-ko je mislil le na to, da se s temelji-tim zalivanjem trenira za obilno moč, ki je z vesoljnim potopom neizogibno združena. . . .

Seveda je bilo drugi dan, ko sem opoldne dvignil težko svojo bučo z blazin, najkrajnejše vreme; mi pa, namesto da dvigamo vrh Jelovec prapor svobode, smo čepeli pri Alešu, cedili tistega črnokaleca, zabavljali na "samobe-ležnik" in ga tako ogorčeno pre-klinjali, da nas je Aleš prašal, če smo z Iga doma.

To se je resnično pripetilo. Jaz pa pravim: Kdor širi vzne-mirajoče vesti, zapeljuje ljudi in jih pripravlja v škodo, sodi po cesarskih postavah na žabjek, ne pa v vremensko hišico! — Bolj-še, če svojega posla sploh ne o-pravlja več, nego na tak občene-varen način! To menda "samo-beležnik" sam uvideva, kajti že par tednov sploh ničesar več ne beleži, marveč le kar tako brez sledu drsa tisti svoj špičasti nos čez črtani papir.

Zapazil sem, da se ponavljajo najhujši izbruhi njegove abnor-malnosti baš ob ponedeljkih. To me je spravilo na neko misel, ka-tero sem šel takoj razodet našemu učenemu alkoholologu dr. I. L. ki je hkratu ordinarij na deželni bla-znici in se torej zanima za vse ta-ke abnormalne pojave.

Dr. I. me je prijazno sprejel, postregel mi gostoljubno s čašo sifona, me pazljivo poslušal in po-tem izjavil blizo toka, da so škod-ljivi nasledki alkohola sicer res zelo mnogovrstni, da pa to, kar jaz domnevam o barometru, na-sprotuje nekaterim naravnim za-konom in bi spadalo že med ta-kozvane čudeže, katerih pa on, dr.

I., dosedaj še ni študiral niti ni-ma iz njih izpita, tako da si s te-ga stališča ne upa izreči določne sodbje.

Bil je izredno vljuden in po-menila sva se še marsikaj pri če-ši kipeče sifona; izrekel je sled-njič nado, da se kmalu zopet vidi-vaj, in pripomnil, da ne bi utegni-lo tej nekoliko misteriozni za-devi nič škodovati, če bi zavžil jaz zjutraj na teče neke praške, ki mi jih je zapisal. Naredila sva očitivno prav dober vtis drug na drugega.

Drugo jutro sem zavžil praške, proti večeru pa šel pogledat k vremenski hišici, kako so vplivali praški na samobeležnik.

Kazal je na 756. Profesor, ki sem mu zvečer pri "Domačem zajen" to povedal, je dejal: "756 je zelo visoka števil-ka, 756 po mojih izkušnjah dostoj-n, soliden potres".

Te besede so nervoznega Va-troslava tako prestrašile, da bi bil skoraj znak padel s stola, pa se je srečno še ujel ob debelo ko-leno našega Pavla.

Vznemirjeni smo bili vsi, profes-sor pa nas je potolažil, češ, samo zaradi tega še ni povoda naročati Štefana, kajti zračni pritisk zna-ša v resnici le 739, dočim samo-beležni barometer v vremenski hi-šici po svoji stari in grdi navadi le kaže.

Tako si je ta nepopoljšljiva po-sast samobeležniška potres kar na lepem izmislila! To je že škandal, kakor pravi Verovšek, kadar ne zna svoje vloge, — pravcati škan-dal za ljubljano, osobito sedaj, ko dobimo jutri ali pojutrišnjem univerzo!

Nekaj se mora zgoditi! Izjav-ljam pa svedočan in po resnem predarku, da jaz ne storim ne koraka več. Dovolj sem že storil za vremensko hišico, ali ne? Ne bom jih več požiral grenkih praškov zaradi nje! Naj se brigajo tisti zanj, ki so jo postavili, ne! Kaj mene briga, ne? Nič, prav nič in še enkrat nič! Sicer si lahko kdo izmislil in zahteva naj jaz vzdržujem še bogve kaj drugega, ne? Na primer mečansko godbo, ne? Ali sem jo jaz ustanovil? — Naj skrbi zanj oni, ki jo je usta-novil, ne? Zakaj jo je pa ustano-vil, če se ne misli več brigati za-njo! Ustanavljal bi vsak!

Iz Avstrije.

Pokazalo se je, da mnogi niso na jasnem, če so tudi oni črnovoj-niški zavezanci v smislu pozivne-ga razglašja "K" dolžni priti k prebiranju v letih 1878 do 1890 in 1892 do 1894 rojenih črnovoj-nikov, ki so bili pri prezentaciji sicer spoznani za sposobne služiti z orožjem, a so bili pozneje po-tem superarbitracije iz kakega drugega vzroka, kakor vsled za-dobljenih ran (v tem slučaju je namreč oprostitev od povonnega prebiranja izredno dovoljena) spoznani kot za orožje nesposobni (waffenunfähig). V tem oziru se uradno pojasni, da so oni črno-vojniški zavezanci v pozitivnem razglašju "K" omenjenih letni-lov, ki so bili potom superarbi-tracije iz kakega drugega vzroka kakor vsled zadobljenih ran spo-znani "za orožje nesposobni", dolžni priti k prebiranju, če je bil dotični sklep o superarbitraciji že izdan in oni tedaj niso več k vo-jajski službi porabljeni. Nasprotno pa so oni, ki so bili potom super-arbitracije kot za vsako službo nesposobni od črnovojniške dolž-nosti sploh oproščeni, izvzeti od dolžnosti priti k prebiranju, ako imajo črnovojniško odpustnico (Landsturm-Abschied) ali certifi-kat od črnovojniške dolžnosti.

Recitiranje svetega pisma v sinagogi.

Židovska občina v Charlotten-burgu je hotela prirediti dušam posebni užitek. Povabila je znano nemško igralko z Reinhartovega gledališča, Hedvigo Wangelova, da recitira v šarlotenburški sinagogi posebno krasna mesta iz sta-rega zakona. — Recitacijski več-er se je pričel ob velikanski ude-ležbi pobožnih židov, ki so strašno strmeli, ko je pričela Wange-lova čitati iz — novega zakona. V sinagogi je nastal nemir, oglašili so se protesti in kliči ogorčenja, toda Wangelova je le prenehala čitati sv. pismo, da prične pravo-cato pridigo, v kateri je pozivala žide, da se spreobrnejo in pokri-stjajo. Ogorčenje je naraščalo, ljudje so zapuščali sinagogo, Wan-gelova pa je pridigala s povzdignjenim glasom naprej. Končno se je spomnil nekdo na orglje ter je zaigral propovedniški nekaj kre-pkih koralov v fff. To je pomagalo. — Wangelovo so naznanili sodi-šču radi motenja vere.

Osebna svoboda.

Louis N. Hammerling.

XXXVI.

Sovražniki osebne svobode v tej deželi so bili zelo vzradošeni vsled splošne tendence med vojskujočimi se narodi v Evropi, da omeje in v gotovih slučajih popolnoma prepovejo zavzivanje o-pojnih pijač, ne le med armado, temveč tudi med civilnim prebivalstvom in posebnih med delay-ci, ki so zaposleni pri vladnih de-ljih za izdelovanje municije in v ladjedelnih. Ker pa stoji vprašanje zavzivanja opojnih pijač v prvi vrsti boja za osebno svobo-do, je zanimivo premotriti situacijo, v kolikor je jasno vspricho zmedenih poročil, ki prihajajo iz Evrope.

Glavna agitacija glede tega vprašanja se vrši v Angliji. Armadni in mornariški poveljniki in delodajalci so se splošno prito-žili, da se je delo za nadaljevanje vojne splošno zanemarilo radi preobilnega popivanja, vsled katere-ga so postali delavci nezmožni za delo. Sprva se je priporočilo kot najboljšo sredstvo proti temu splošno prohibicijo, nato prohibicijo močnih pijač in končno se je osta-lo pri tem, da se je visoko obda-čilo močne pijače.

Drugi veliki narodi, ki se naha-jajo v vojni, niso v zadregi radi temperenega problema, izvzemši Rusijo.

Glede Italije se ni objavilo ni-kakih poročil, vendar pa je jasno, da dobivajo italijanski vojniki redno vino, brez katerega ne mo-rejo živeti.

Nemški vojniki dobivajo pivo in vino in v Franciji se je direktno prepovedalo pitje vode radi nevarnosti legarja. Nemške pivovarne pošiljajo velikanske množice piva na fronto in neki ba-varski armadni zbor v Belgiji ima svojo lastno pivovarno.

Avstrijski vojniki dobivajo redno pivo in vino.

Angleški vojniki dobivajo vsaki dan redno rum in neki poročeval-ec pravi, da je največja laž, če se poroča, da je angleška arma-da ob vodi.

Sedaj nastane vprašanje: Če vse te velike armade in vse civilno prebivalstvo izvzemši v Angli-ji, uživa opojne pijače kot ponavadi, ne da bi se stem zmanjšalo uspešnost, kakaj pa je v Angliji drugače? In ali je res drugače? Dejstvo, da je angleška vlada prepričana, da ogroža del prebivalstva s svojo nezmerljivo var-nost države v teh težkih časih, je ali znamenje moralnega propa-lla ali pa napačno slikanje angleškega delavstva.

Iz vsega, kar se poroča, je raz-vidno, da je v angleškem kabinetu par reformatorjev glede pivskega vprašanja. Zakladničar je velik prohibicionist in ministrski pred-sednik je na poti, da postane isto. Tako je tudi z ostalimi člani kabi-neta. Tu v Ameriki pa dobro ve-mo, da hoče ta vrsta ljudi vsa javna zla navajati na pleča "veli-kega uničevalca" — alkohola. — Fanatične glave so iste, v Ameri-ki ni v Angliji.

Koreniti raziskovalci in prouče-valci pivskega vprašanja so pri-šli do sklepa, da je preobilo popi-panje ne vzrok, temveč posledica prenapornega dela in drugih raz-mer, v katerih živi delavstvo.

Dejstva, in razmere, ki pride-jo pri tem vprašanju v poštev, se ne omejujejo na ta ali oni narod. Veljavna so za celi človeški rod.

Kratka borba glede pivskega vprašanja v Angliji pa nam je da-la dober nauk. V velikanskem ob-segu započeta akcija, vsled kate-re se je nameravalo popolnoma izbrisati opojne pijače iz Anglije, se je končno končala s strogimi odredbami glede prodaje opojnih pijač v vladnih napravah. Angleški narod je očitno zrel, da bi žrtvoval svojo osebno svobodo pojmom in naziranjem površnih, slabe informiranih in pristranskih ljudi, ki predstavljajo isti tip kot ga ameriški prohibicionisti.

Zakaj se pa mi Amerikanci ta-ko hitro uklonimo nasilstvu veli-ke manjšine? Ali smo slabši kot narod v Angliji, ki je pometel s prohibicijskim predlogom, da ni sedaj o njem niti sluha, ne duha?

Osumljen špijonaže.

London, Anglija, 29. junija. — Neki Abdon Jappa, bivši telegra-fist v Bostonu, Detroitu in dru-gih ameriških mestih, je bil are-tiran v Plymouthu, osumljen špi-jo-naže. V Plymouthu je prišel pred mesecem dni ter ga je od tega časa neprestano opazovala poli-cija.

Dve laški stotnji pri Kanalu — uničeni.

Laški vojniki-klobukarji (bersa-glieri ali alpinci) so v noči med 30. in 31. majnikom postavili most čez Sočo med Kanalom in Bodre-zom. Mi smo jim pustili, da so ne-moteno izvršili svoje delo. Ob 3. uri zjutraj sta prekorčili dve laški stotnji most. Komaj sta bi-li na naši strani, so začele rožlja-ti naše strojne puške in kositi njihove vrste. Obe stotnji sta bili v hipu uničeni, tako da se je po-srečilo samo osmim Lahom odne-sti zdravo kožo. Od Lahov zgra-jejni most niso nato mi zasedli.

Naši letalci.

Dne 2. rožnika je krožil med 6. in pol 7. uro zjutraj avstrijski aeroplan nad laškimi postojankami pri Gorici! Vrnil se je nepo-škodovan.

ZA VSEBINO OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE PREDNIŠTVO.

Rad bi izvedel za naslov svojega brata JOSIPA TURŠIČ. Doma je iz Pokojišča št. 2, fara Bo-rovnica, Kranjsko. Prosim ce-njene rojake, če kdo ve za nje-gove naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — John Turšič, 1019 Prescott Avenue, North Chicago, Ill. (1-3—7)

Rad bi zvedel, kje se nahaja FR. POGAČNIK, podomače Haj-man iz Podtabra pri Podbrez-jah na Gorenjskem. Preje je bi-val v Crosby, Pa., Box 42. Pro-sim rojake širom Amerike, ako kdo ve za njegov naslov, da mi ga blagovolijo sporočiti, za kar mu bodem zelo hvaležen, ali se naj mi sam javi. — Frank Pret-nar, 11232 Langley Ave., Pull-man, Ill. (1-3—7)

Iščem brata moje žene JOHNA SAJOVACA. Doma je iz Podgo-re, fara Prečna pri Novem me-stu. Ponoči 29. maja letos je neznan kam odšel. Pri meni je pustil obleko in denar in sem v velikih skrbah, da se ni pone-srečil, ker ni nobenega sledu o njem. Prosim cenjene rojake, če kdo kaj ve o njem, naj mi poroča, za kar mu bodem zelo hvaležen. Moj naslov je: John Ausenik, Box 425, Durango, Colo. (28-6—3-7)

VABILO NA PIKNIK, katerega priredi društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 JSKJ. v Johnstown, Pa., v nedeljo 4. julija

na slovenski zemlji v Morrelville, 5 minut hoda od ceste železnice. Tem potom vabimo vse rojake in rojakinje iz johnstonske okoli-ce, da nas blagovolijo posetiti na omenjeni dan in nam pripomo-rejo k boljšemu napredku v korist društva. Za dobro zabavo bode obilno preskrbljeno. Svirala nam bode slovenska Moxham godba s lepimi komadi.

Začetek piknika točno ob 1. uri popoldan. Vstopnina za gospode \$1.25. Pivo prosto. Dame so pro-ste vstopnine. Za najlepšo postre-bjo bode preskrbljeno. Odbor.

OPOMBA. Vsem članom gori omenjenega društva se tem potom naznanja, da mora vsaki član prispevati v društveno blagajno \$1.25 za pokritje društvenih stroškov; izjeme nima nobeden član, naj bode oddaljen ali bolan, zato, ker pri društvu smo vsi enaki in vsi moramo enako prispevati. Ta-ko je bilo sklenjeno pri zadnji redni seji. S članom, ki ne porav-na gori omenjene svote v 3 mese-cih, se bode postopalo po društve-nih pravilih. Gregor Hreščak. (30-6—2-7)

Zopet boljši časi

so se odprli za naše rojake, ki so si še pravočasno izbrali svojo do-maćijo v najrodovitejšem in naj-krasnejšem kraju države Wiscon-sin ter se tam že naselili letošnji spomlad. Že sedaj so zadovoljni in srečni. — Tudi vsi oni drugi, ki jih mika iti na farme, si lahko še ustvarijo boljše čase, ako si po-išče

Jugoslovanska

Katal. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Braddock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Avenue, N. E. Cleveland, Ohio.

JOHN KRZISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikačji se uradnih zadev kakor tudi denarne poljudatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

ČLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRUŠTEV V NAZVANJE!

Vse proteste, iniciative, predloge in sploh vse uradne stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠILJATI GLAVNEMU TAJNIKU.

Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi brez njegove vednosti ničesar ne natisnemo, kar se tiče Jednote.

Vse, kar bo on odobril, bo v našem listu pravočasno objavljeno.

Uredništvo G. N.

VAŽNO NAZNANILO.

Vsem krajevnim društvom JSKJ. se tem potom naznanja, da nimajo pošiljati v glavni urad nobenega zdravniškega sročevala za bolniško podporo za dalje časa, kakor de dne 1. julija t. leta, dokler se ne vidi, kako izpade volitev glede centralizacije. Volilni listi in poročila zelo počasnoma prihajajo v glavni urad. Naznanili bodemo, kakor hitro dobimo poročila od vseh.

Če bode večina za odpravo centralizacije, bode stopila v veljavo 1. julijem in od tega časa bodo društva morala sama plačati podporo. Jednota bode prevzela le stare bolnike, kateri bolehalo nad šest mesecev. Če se to zgodi, bode odpadel asessment za bolniško podporo takoj meseca julija in s tem tudi bolniška podpora od Jednote.

Nadzorniki Jednote se snidejo v glavnem uradu sredi julija in bodo ukrenili, kar bode potrebno za to spremembo. Vsled tega bode moral tudi asessment nekoliko zaostati, kar naj gg. tajniki blagovolijo vzeti na znanje. Asessment od članov vseeno lahko pobirate. Če ne bo šla bolniška podpora na Jednoto, Vam ostane v društveni blagajni.

Z bratskim pozdravom Vam udani:

GEO. L. BROZICH, gl. tajnik.

Vlačugarji in berači.

Fr. Milčinski.

Z novim letom so naju, mojega sodnika in mene, nenadoma premestili s preiskovalnega sodišča na kazenski oddelek okrajnega sodišča.

Moj sodnik je izjavil, da mu je vseeno, to delo ali ono: za nobena se ne pui. Sploh, je rekel, ako se višji modrosti vidi odrediti, da mora od novega leta naprej prevzeti referat sodnega vratarja ali posel pisarice na stroj, dobro! bo pa od novega leta naprej sodni vratar oziroma pisarica na stroj. Prava reč! Razloček med vsemi temi raznimi sodnimi opravili je v primeri z večnostjo prenezan, da bi se človek razburjal zaradi njega! — Jezi ga le to, da so ga o premetitvi obvestili šele zadnji hip. Kako je h koncu leta hotel iz čist mize? Da je vdel kaj o nameravani izpremembi, bi bil vendar lahko par stihih slučajev pustil nasledniku....

Jaz sem se nekoliko bal novega, nenavajenega dela. V soboto vso prišla. Dopoldne ni bilo nič, rekel mi je pa sodnik, da bova popoldne sodila vlačugarje in berače, če jih kaj priženo. Naj pripravim torej dotične zapisnike in prečitam vlačugarjski zakon.

Tovariš! so me podučili, da so za zapisnike o vlačugarjih in beračih pisane golice, v katerih je že čisto vse natisnjeno, celo ob-

čajni zagovor obdolženca in tudi sodba z razlogi vred: nič drugega ni treba, nego vpisati še ime obdolženca, pa je mož zaslišati, krivim spoznan, obsojen in v zapor odveden, kakor da si vrgel krajcar v avtomat.

Povedali so mi tudi, kako je rajni pristav Bobek, tisti ki je govoril nemščino brez členov, sodil vlačugarje. Bilo je to še v starem sodnem postopku in Bobek je bil nekoga dopoldne okoli enajstih bas namenjen kakor pa navadi iz pisarne, da ujame še zadnji blagoslov. Pa sreča že na stopnjicah je čarja, ki je gnil pred seboj tri klavne vlačugarje, da jih postavi pred svečenika kaznujoče pravice, pred pristava Bobka. Zaradi vlačugarja zamuditi zadnji blagoslov nikakor ni kazalo pobožnemu Bobku, pa je kar tam na stopnjicah s prstom zaporedoma pokazal na možakarje in razglasil: — "Tri dni, pet dni, sedem dni!" — in vse je bilo v redu in Bobek je lahko še pravočasno prišel k "zadnjemu blagoslovu", ki so poučeni krogi trdili o njem, da se zanj ni delil v šentjakopski cerkvi, ampak pri "Zlatem sodčku".

Ta pojasnila so me pemirila in brez strahu in dvomov sem sledil sodniku, ko me je ob štirih popoldne pozval v razpravno sobo.

Tam so že sedeli na otočni klopi štirje obdolženci; dva iz med njih sta bila v kroju, namreč v jetniškem. Za njima je stal jetniški paznik. Stari so bili od dvajset do petinštirideset let in razlovedno so se ozirali po sobi.

Sodnik je stopil tik prednje in in si vsakega ogledal od blizu in natanko, kakor da jih duha.

Potem se je naslonil s hrbtom ob mizo in jim razložil, da so ovadeni in obdolženi, da nimajo nič denarja, da pa navzlic temu pohajkujejo brez dela. — Pohajkuvati brez dela, je rekel, pa smejo po naših cesarskih zakonih samotisti, ki imajo denar, in je že takih lenihov več nego preveč. Zato je zelo koristen ta zakon, ki prepoveduje brezdelno pohajkovanje, ako že ne vsega, vsaj onim, ki nimajo denarja. Boljše nekaj kakor nič! — Kazen za take prestopke, je rekel, je pred vsem zapor od enega do treh mesecev; vrhatega pa stoji onostran ljubljanske močno poslopje, ki se mu pravi prisilna delavnica in je v nji izpraznjenih bas nekaj mest, do katerih imajo pravice marljivi, a revni vlačugarji, zlasti taki iz Kranjske dežele.

Ta topografična opazka je mozaže čudno razburila in skoraj ogorčeno so hoteli drug nad drugega se zagovarjati in opravičevati. Kazali so svoje žuljave roke in svečano rotili tako pekel, ki naj jih pri tej priči pogoltno, ako ni res, da so do zadnjega vztrajno delali in si pošteno svoj kruh služili po širni ogrski deželi; samo ta izgubili delavske bukvice, župan jim pa ne da drugih, češ, da po novi domovinski postavi ne spadajo več v njegovo občino — "hvala Bogu" je rekel ta Herodež. Zato odklanjajo sleherni kazni, zlasti pa, so namigavali, prav nič ne erlektujejo na obetano jim sinčuro v prisilni delavnici.

Odkritosrečno povem: Jaz bi bil v zadregi, kako soditi! Ogrska je daleč, kar se tiče pravne pomoči, dalje nego Amerika — možem se pa ne vidi v srea. Morebiti se lažejo, morebiti pa je njih zagovor vendar istinit in so le nesrečniki, ne pa vlačugarji. Kaj torej storiti?

Sodnik si pa očividno ni nič belil glave, ampak je kar kratkoma izjavil, da ve že dovolj in da sklene dokazovanje. Le tako mimogrede je še vprašal zadaj stoječega paznika, ali imajo obdolženci kaj "mrčesa", (to je namreč e. kr. uradni izraz za uši). Paznik je točno javil, da je na onih dvih, ki sta sedaj v kroju, vse mrgolelo; bas zaradi tega sta se morala takoj preobleči v jetniško obleko, njuna lastna je pa šla v kotel, kjer se še sedaj pari. Moža v kroju sta povesila glavi, sodnik pa jima je rekel z očitajočim glasom: "Vidita! — In po žganju tudi smrdita!" in potem je razglasil sodbo, da sta zaradi vlačuganja obsojena vsak na dva tedna zaporu, njuna tovariša brez živinoreje pa da sta oproščena.

Paznik je vse štiri odvedel. Meni je pričelo gori po nogah in po životu neprijetno gomazeti, sodnik mi je pa pojasnil, da je mrčes jako zanesljiv znak vlačugarstva.

Tega še nisem vedel: v zakonu ne stoji nič o tem! Seveda, naš kazenski zakon je sploh zelo pomanjkljiv....

To je bila prva razprava. Potem so pristorkljali v sobo trije berači; za njimi je zaprl duri paznik. Njih obrt se jim je očito poznala, prvi je imel malho in prazen rokav, drugi leseno nogo, tretji s plešo je pa mizal, a brez zoba usta so mu bila venomer zasukana na rahel smeh. Bili so stari 67, 72 in 78 let in, kakršni so sedeli na klopi in z izrazom brezpopojno vdane potrpežljivosti zrl predse, so se smilili v sree.

Ta naša nesrečna policija, sem si mislil, čemu neki tira to ubogo skarto človeško pred sodišče! Zadelo niso, občine se jih branijo, kaj hočejo drugega, nego da beračijo! Nisem se mogel vzdržati in dal sem napram sodniku duška svojemu prepričanju, da bodo pač oproščeni, tudi ako niso morebiti, kar se tiče "mrčesa", čisto nedolžni.

Toda sodnik je le skomignil z ramami in odgovoril starce: "Beračiji ste! Tukaj po mestu, ko vendar veste, da vas naši policaji ne kaj radi ne gledajo! In kako naj bi vas, rodoljube z dežele, radi gledali, ko imamo že mestnih revežev preveč! Zadnjič se je tak mesten nadarbinar obešil, kakor je policija poročala, od same lakote. Vidite, pa je imel tukaj, v mestu, svojo domovinsko pravico!" — Zdaj bi jim pa še vi, zunanjiki, odjedali kruh! To vendar ne gre! To je zoper paragrafe!"

Starčkov ni neprijazni sprejem nič kaj razburil. Malo vzdihnili so in zakašljali bolj iz navade, ker se tako spodobi beračem, kakor iz potrebe, in potem so polglasno, kakor zase odgovorili:

Prvi: "Človek ne more živ v zemljo!"

Drugi: "Prosi se lahko, krasti je greh!"

Tretji: "Reveži smo; nič nimamo na svetu, kakor Boga v nebesih in dobre ljudi na zemlji."

Iz z vdano potrpežljivostjo so se zamaknili zopet predse v tla, sopli so enakomerno in glasno in kazalo je, da zadržujejo.

Sodnik se je razburjal: "Kaj naj storim z vami, pokore! Take le špitalarje mi semkaj vlačijo! Širj vendar nismo ne bolnica, ne hiralnica, ubožnica pa tudi ne! Še s takimi naj učeni sodnik trati svoj dragoceni čas, seveda! Ampak ga nebo! Lahko kar greste, prijatelji, ste že opravili, prosti ste, kar izgubite se v božjem in cesarskemu imenu, kamor hočete, pa srečno!"

Noben se ni ganil.

Sodniku je nekaj šinilo čez lice, zdelo se mi je podobno sočutju, toda nadaljeval je z osornim glasom:

"Oho! Vi ne greste? Vam ne diši prostost? Torej taki tiči ste! Seveda, zunaj je mrz, kaj ne, da kar stopinje zvene, pri nas pa le po gorko, kakor pri peku; zunaj vas še iz hlevov pade, pri nas pa ima vsak svojo čedno postelj, kaj ne, pa še robce dobi za usekanje, prav po gospodski, in krtačico za zobe (brezzobi slepec se je zadovoljno zarežal) in skoraj bi bil pozabil, jutri je nedelja in imamo meso, zato ste pa danes prišli, kaj ne! O ti pokvarjeni svet! Pa saj je škoda časa, ki ga izgubljam z vami. Torej hitro in kratko: Koliko časa bi pa radi zaprti bili, kaj?"

Senca lahkega nasmeva je izpreletela starčkom zgubančena lica in prvi je rekel:

"Po svojem preudarku naredite, gospod! Živi ne moremo v zemljo!" — drugi: "Krasti je greh, kako naj živimo, če se nas ne usmilite!" — tretji: "Mi smo reveži, Bog vam povrni, gospod!"

Sodnik jim je v kratkih, suhoparnih besedah razglasil sodbo, da so v imenu njegovega veličanstva carja obsojeni zaradi beračanja vsak za 48 ur v zapor.

Obsojenci so zgenili glave, malo zakašljali in vzdihnili; spogledali so se počasi in potem je najmlajši, tisti, ki je imel 67 let in leseno nogo, v imenu vseh izrekel najvda-nejšo zahvalo za naklonjeni zapor, naj ga Bog tisočero povrne gospodu sodniku! Hkratu je pa ponizno prosil, da bi smeli biti z milostnim dovoljenjem sodnika zaprti vso zimo, vsaj tja do Velike noči... Tovariša sta z globokimi vzdihli in s pritajenim enakomernim mramranjem podpirana govornika in slepec je stiskal med prsti dolg molek z debelimi, črnimi jagodami — morebiti sta molila....

Sodnik jih je oštel. Očital jim je nevhvaležnost. "Saj vendar izprevidite!", pe rekel, "da še teh 48 ur niste zaslužili po postavi, ampak da sem vam jih le vbojagajno dal, ker se mi smilite, siromaki. Če vas naš gospod predsednik zagleda v zaporu takele, kakršni ste, utegnem še sitnosti imeti zaradi vas! Tako je, če je človek predobri! Glej jih, glej! Kar dosmrtni kot si izgovorite pri nas! — Zapomnite si: danes je prikratk in zadnjikrat, da vas obdržim v zaporih. Pri nas je stroga sodnija, in če se mi zopet prikažete, še pogreli se mi ne boste, ne, takoj vas izpustim zopet na cesto, da veste! Rajši kar drugje poizkusite svojo srečo — saj so drugje tudi sodnija! — Tako elegantnih zaporov morebiti res nimajo, kakršni so naši, ali vi tudi niste, da bi si smeli preveč izbirati. Razumete!"

Ostra graja je vzemirila može. Prosili so zamere, ponavljajoč svoje geslo, da so reveži....

"Reveži, seveda ste reveži!" jih je podučil sodnik. "Zato ste pa berači! Kako pa hočete drugače biti berači, če niste reveži! Ali ste čudni! Taki se mi zdite kakor čevljar, ki se pritožuje, da mora čevlje delati. Saj zato je čevljar! Berač pa mora biti revež!"

To so možje uvideli. Paznik jih je pogledal in brez ugovora so se spravili po konce: pobožno so se priklonili in kleknili s koleno, kolikor so jim dale stare kosti, malo so pokašljali in potem so odkrevljali s paznikom skozi duri.

Nehote sem zmajal z glavo. Beračiji je kaznivo, ali beračiji so vsled skrajne bede v neodoljivi sili, vsled česar jih je bilo po zmislu § 2. kazenskega zakona oprostiti; sodnik pa gre in jih bas iz tega opravičljivega vzroka obsoja! Tako svojevoljna sodba! Čemu so potem takimi zakoni, čemu sodniski izpiti in čemu uradne prisage!

Sodnik je zapazil moje dvome in se mi je nasmehil.

"To je naš takozvani prenešeni delokrog", je rekel. "Namesto domovinskih občin oskrbuje reveže država. — Oskrbuje jih v svojih zaporih, toda gotovo ne slabše, nego bi bili oskrbovani v svojih občinah! Ali ste brali te dni o tistem občinskem revežu, nekod na Dolnjem, ki je imel prehrano odkazano povrsti vsak dan pri drugi hiši in je medpotoma v košu umrl, ko ga je nesla dekla na hrbtu k sosedu? Naramni koš je bila njegova mrtvaška postelja. V zadnji hiši so se bili bali dela, potov in nadleže, če baš pri njih umre nadjuljivi starček, pa so hoteli zblazati umirajočega v naramni koš in dekla ga je tresla k sosedu, ki je bil na vrsti, naj se ta z njim ukvarja. Pa ji je, žalibog, že spetoma ugasil in morala ga je nesti zopet nazaj h gospodaju! Gotovo je bila ošeta! — Ali ste tačas tudi kaj z glavo majali?"

Bil sem v zadregi. Saj rad priznavam, da je moj sodnik blag človek, usmiljenega srea itd. itd., ali je pa tudi dober pravnik, to je drugo vprašanje!

IŠČE SE

pevovodja, ki je zmožen poučevati pevsko društvo. Za vse podrobnosti pišite na:

Tony Kovachich, Box 134, Diamondville, Wyo. (30-6-2-7)

VABILO

na VELIKI ZABAVNI IZLET ali Pic-nic, ki ga priredi ob priliki svojega prvega nastopa Slovenska Moxham Godba iz Johnstowna, Pa., v proslavo proglašenja ameriške neodvisnosti

dne 5. julija 1915 popoldne na prijaznem prostoru Constable Hall ob Ohio St., pet minut hoda od postojane železnice.

Vstopred:

1. Triglav, koračnica, T. Tryner.
2. Muziky, muziky, koračnica. Kmoch.
3. Amerika, pesem.
4. Hej Slovani, pesem.
5. March to President, koračnica.

Se več krasnih izbranih skladb bode svirala Slovenska Godba. — Petje slovenskih zborov in govori bodo posetnike tega izleta razveseljevali.

Poseben odbor bode skrbel, da ne bo nobenemu primanjkovalo hladne pijače in svežega dobrega prizgika.

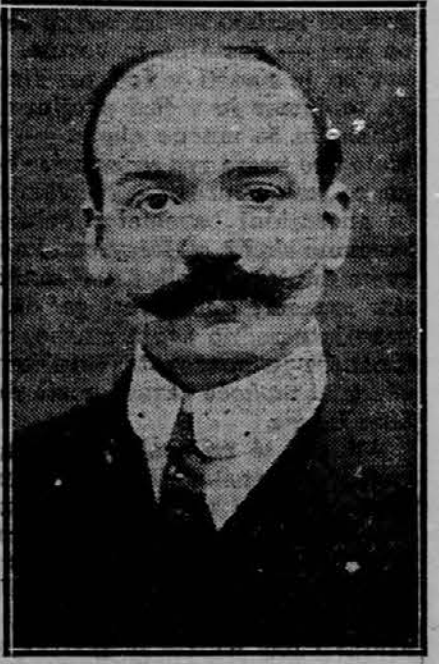
Vstopnina za moške \$1; ženske so vstopnine proste.

Vljudno vabimo vsa cenjena slovenska društva iz Johnstowna, Dunlo, Lloydell, Franklin, Cambria in Conemaugh, naj nas blagovolijo ako možno korporativno posetiti. Nadalje vabimo vse posamezne rojake in cenjene rojakinje na ta naš izlet, da pomagajo proslaviti obletnico proglašenja ameriške neodvisnosti, ki naj bi ga proslavili v delavskem smislu. Vsa ostala društva tem potom vljudno prosimo, naj na ta dan ne prirede svojih piknikov.

Opomba: V slučaju slabega vremena se vrši zabava vseeno, in sicer v slovenski dvorani društva "Triglav" v Moxham, Pa. Pripravljalni odbor. (3x 17-25-6&1-7)

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠAR.

ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Pittsburghu, Pa., in okolici.

Upravišтво "Glas Naroda".

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Duhovni boj	—,60	Jeruzalemski romar	—
Evangeljska zakladnica	—,50	Kristusovo življenje in smrt	—,30
Gospod usliši moje molitve	—	Krištof Kolumb	—,20
z posebno velikimi črkami	\$1,00	Križana umiljenost	—,40
Ključ nebeskih vrat	—,50	Kaj se je Makaru sanjalo?	—,50
Jezus in Marija	—,40	Lažnivi Kljakee	—,20
Marija Varhinja	—,60	Leban, 100 beril	—,20
Marija Kraljica	—,60	Maksimilijan I.	—,20
Marija Kraljica, elegantno	—,60	Marija, hči polkova	—,20
vezana	\$1,20	Mati, socialen roman.	\$1,00
Pot k Bogu, v šagrin vezano	\$1,20	Malomestne tradicije	—,25
Rajski Glasovi	—,50	Mir Božji	—,70
Rajski Glasovi, elegantno	—,90	Miklova Zala	—,30
vezano	—,90	Mirko Poštenjakovič	—,20
Rajski Glasovi, v slonovo	\$1,20	Na divjem zapadu, vez.	—,60
kost vezano	\$1,20	Na indijskih otokih	—,30
Sv. Ura, elegantno vezano	\$1,20	Najdenček	—,30
Sv. Ura, v slonovo kost ve-	\$1,20	Na jutrovem	—,30
zvano	—,60	Na krivih potih	—,30
Skrbi za dušo	—,60	Na različnih potih	—,20
Skrbi za dušo, elegantno ve-	\$1,20	Narodne pripovedi, I., II.	—,30
zvano	\$1,20	in 3. zvezek po	—,30
Nebesa naš dom, elegantno	\$1,20	Naseljenci	—,20
vezano	\$1,20	Na valovih južnega morja	—,15
Vrtec nebeski	—,40	Nezgodan a Palavanu	—,20

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski, vezan	—,25	Pasjeglavei	\$1,00
Ahnov nemško-angleški tol-	—,50	Prihajač	—,30
mač, vezan	—,50	Pregovori, prilike, reki	—,20
Angleško-slovenski in slo-	—,40	Pri Vrčevem Grogi	—,20
vensko-angleški slovar	—,40	Prst božji	—,20
Berilo prvo, vezano	—,30	Randevouz	—,20
Berilo drugo, vezano	—,40	Revolucija na Portugalskem	—,20
Berilo tretje, vezano	—,40	Senila	—,10
Cerkvena zgodovina	—,70	Simon Gregorčiča poezije	—,45
Dobra kuharica, vezano	\$3,00	Stanley v Afriki	—,20
Domači zdravnik, vezan	—,75	Sherlock Holmes	—,30
Domači živnozdravnik	—,50	3., 4., 5. in 6. zvezek po	—,30
Evangelij	—,50	Sveta noč	—,20
Fizika 1. in 2. del	—,45	Srečolovec	—,20
Štiri računar, vezano	—,45	Strah na Sokolskem gradu,	—,20
Nemščina brez učitelja, 1.	—,50	100 zvezkov	\$5,00
in 2. del po	—,50	Strelec	—,20
Nemščina brez učitelja, 1.	—,50	Sanjska knjiga, velika	—,30
in 2. del, vezano	\$1,20	Štiri povesti	—,20
Občna zgodovina	\$4,00	Tegethoff	—,20
Pesmarica, nagrobnice	\$1,00	Turki pred Dunajem	—,30
Poljedelstvo	—,50	Trije rodovi	—,50
Popolni nauk o čebelar-	—,50	Vojna na Balkanu, 13 zvez.	\$1,80
stvu, vezan	\$1,00	Zlate jagode, vez.	—,30
Postrežba bolnikom	—,20	Zivljenjepis Simon Gregor-	—,30
Prva nemška vadnica	—,35	čiča	—,50
Sadereja v pogovorih	—,25	Zivljenja trnjeva pot	—,30
Schimpffov nemško-sloven-	—,50	Znamenje štirih	—,30
ski slovar	\$1,20	Za kruhom	—,20
Schimpffov slovensko-nem-	—,50	Zivljenje na avstr. dvoru ali	—,20
ški slovar	\$1,20	Smrt cesarjeviča Rudolfa	—,70
Slovenski pravnik	\$2,00		

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovraž-	—,20
2. zv. Maron, krščanski	—,20
3. zv. Praški judek	—,20
4. zv. Arumugan, sin indij-	—,20
5. zv. Tri indijske pove-	—,20
6. zv. Kraljičin nečak	—,20
7. zv. Sultanovi sužnji	—,20
8. zv. Tri indijske pove-	—,20
9. zv. Zvesti sin	—,20
10. zv. Rdeča in bela vrt-	—,20
11. zv. Korojska brata	—,20
12. zv. Boj in zmaga	—,20
13. zv. Prisega huronskega	—,20
14. zv. glavarja	—,20
15. zv. Angelj sužnjev	—,20
16. zv. Zlatokopi	—,20

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Frank Sakser, predsednik, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Tajniki:

Edward Kalish, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Rudolf Trost, 303 W. Central Park, New York, N. Y.

John Jager, blagajnik, 5241 Upton Ave. So., Minneapolis, Minn.

Denar, kolikor za podružnica sama ne potrebuje, naj blagovodilno poslati glavnemu tajniku. Vsaka vplačana svota bode potrjena po tajniku in razglašena po slovenskih listih. Istočasno naj tudi obvesti gl. blagajnika, koliko denarja so poslali.

Pozor! — Tajniki in blagajniki podružnic Slov. Lige!

Tem potom so prošeni vsi tajniki podružnic Slov. Lige, da nemudoma pošljejo na glavnega tajnika sledeča poročila: število članov, ime in naslov predsednika, tajnika in blagajnika, kraj podružnice ter dan ustanovitve.

Blagajnike podružnic pa prosim, da o poslanem denarju na glavnega blagajnika napravijo dva poročila in pošljejo enega na glavnega blagajnika, enega pa na glav. tajnika, da tem potom lahko vedno izkažemo natančen račun in stanje Slov. Lige.

Za vsa nadaljna pojasnila tičoč se Slov. Lige, naj se cenj. rojaki obrnejo na glav. tajnika Slov. Lige.

EDWARD KALISH, glavni tajnik.
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vse iztise Pravil Slovenske Lige smo poslali glavnemu tajniku Slovenske Lige, Mr. Edwardu Kalishu, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O. — Oni, ki nimajo Pravil, naj se obrnejo naravnost nanj. — Vse potrebne informacije daje glavni tajnik.

Uredništvo G. N.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

VOJAŠKE VESTI.

Naši fantje v ognju.

Tu podajamo po poročilu zdravniškega dr. J. Demšarja seznam padlih, težko ranjenih in pogrešanih lovec 7. lovškega bataljona, 3. stotnije, pri posvojenem boju pri K.... Za štiri je gotovo, da so padli; od pogrešanih pa se ne ve, koliko jih je padlo, koliko je prišlo v ujetništvo (ranjenih in zdravih); splošno je mnenje, da jih je večina padla, ker sta bila nasprotnika skrajno razjucena. Sorodniki bodo pač morali počakati obvestil iz Rusije.

Padli so: podlovec Jakolič Fr., Železniki, strel v prsi in senec; lovec Turk Josip, dom. 2, strel v prsi; čimovojnik Rink, Šebrelje, Tolmin, strel v prsi; lovec Perne Anton, Preddvor, Kranj, strel v glavo.

Težko in lahko ranjenih je bilo 24, med temi prav težko: lovec Selan Josip, strel v trebuh; lovec Bozinski Josip, strel v trebuh; Kocjan Ivan, rana raztrganina v leva pleča; Skulj Alojzij, strel skozi glavo.

Pogrešani: četovodja Klemenčič Fran, podlovec Zemljščik Fran, patr. vodja Schweiger Josip; lovec: Čurk Ivan, Gregorič Ignacij, Gruden Ivan, Hraštnik Karel, Janež Edvard, Kumar Fran, Peterka Dominik, Ramovš Ivan, Šuštar Ivan, Stare Andrej, Legorič Martin, Povirk Andrej, Povšin Valentin, Simič Ludvik, Soder Ivan, Skarabot Fran, Šesler Robert, Skofe Blaž, Tomažin Alojzij, Zupančič Josip, Zagar Fran, Stele Matej, Šorli Filip, Slabšek Ivan, Skubie Fran, Malovrh Pavel, Zupančič Martin, Bučar Fran, Bučič Fran, Dermovšek Miha, Franko Anton, Ivančič Ivan, Krizmanič Fran, Lora Alojzij, Logar Iv., Markovič Anton, Nanut Josip, Leštar Rihard, Stale Josip, Sadar Josip, Verbič Seb., Suhadolnik Jakob, Mlake Josip, Geltar Karel, Smole Fran, Bratina Anton, Jež Alojzij, Rabič Blaž, Lazar Josip, Pintar Miha, Božič Ivan, Kovacič Fran, Petermelj Anton, Hoge Rudolf, Šavle Fran, Bedenk Anton, Dime Fran, Debeljak Fran, Čerta Ivan, Gnidovec Alojzij, Kranje Josip, Kralj Alojzij, Kastelic Fr., Krese Lovrenc, Mamec Leopold, Močnik Fran, Pugej Josip, Platinšek Martin, Račič Miha, Strniša Ivan, Sluga Anton, Strmole Ignacij, Čizar Anton, Mestek Jos.

Odlikovanja.

Duhovniški zaslužni križec 2. vrste na belorodnem traku je prejel vojaški kurat vojne bolnice št. 3/3 Pavel Zagar. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje major 27. pp. Ivan Peterman. — Najvišje pohvalno priznanje stotnik 7. pp. Josip Majerčič, poročnik 7. lov. bat. Fran Holzinger, stotnik 47. pp. Ferdo Ornik, nadporočnik 17. pp. Ladislav Walland. — Zlat zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje stotnik-račun Andrej, Kodrič Ivan, Vrtnjak

ski vodja 70. pp. Ignacij Milač. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje podčastnik 17. pp. Jurij Drešl in rač. podčastnik 3. gor. top. polka Ad. Zuzek. — Bronasto hrabrostno svetinjo: četovodja Ivan Leskovšek, Fran Petrič, Fran Vrtič, sanit. podčastnik Ivan Petrovič, des. stotnik Ivan Kolar, Anton Ogorelec, Matej Sitar, poddesetnik Jos. Kokot, J. Lukman, Ivan Mohar, poddesetnik Alojzij Krajnc, infant. Josip Artnak, Anton Kolar, Fran Konček, Ivan Malgaj, Anton Miš, Jurij Savec, Fran Skoberne, Anton Znidarič, trobentač Josip Horvat, Alojzij Rojnik in rezervist Ivan Ličar, vsi 87. pp. — Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo: nadporočnik 78. pp. Miroslav Petelin. — Ponovno najvišje priznanje stotnik 97. pp. Josip Seme in nadporočnik 20. lov. bat. Gvidon Hayne. — Najvišje pohvalno priznanje: stotnik 70. pp. Ferdo Pleban, poročnik 3. pp. Jos. Sule in poročnik 27. top. p. Fran Sule. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste topničar pri 30.5 cm možn. bat. št. 7 Martin Senčar. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste: poddesetnik 47. pp. Rupert Roškar, praporščak 27. pp. Rihard Lončar, praporščak Karel Mayer, kadet Julij Drnovšek, des. stotnik Fran Legat od 47. pp., praporščak Albert Krivic, četovodja Gregor Božič, des. stotnik Ivan Ziderič, pešec Josip Jurca, Fran Savarin od 97. pp., štabni narednik Avgust Mohorič, četovodja Ivan Ribnikar, podlovec Alojzij Gregore in Ivan Pavšič od 7. lov. bat., nadlovec Fran Dolinar, četovodja Andrej Grobner, podlovec Fran Božeglav, Anton Medved in Jakob Polak ter čast. sluga Ant. Zorko. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: četovodja Irovec Fran 27. pp. narednik Sterle Anton, četovodje: Laganja Fran, Pozman Andrej, Skočir Anton, des. stotnik Arzon Ciril, Jurjovič Matej, Radetič Josip, poddesetnik: Mavrič Mirko in Sipan Leopold, infanterista: Hammerschmidt Albin in Lavrenčič Karel, vsi 97. pp., nadlovec 7. batal. Mohorič Avgust. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste: narednik Golob Martin, četovodje Lesjak Avgust, Leskovšek Jakob, Srelog Ivan, des. stotnik: Kranje Karel, Kruc Ignacij, Kovac Fran, Zemljščik Jakob, poddesetnik: Knez Fran, Jošt Karel, Koštomaj Fran, Pele Fran, Sattler Fran, Skodnik Josip, Zbil Fran; infanteristi: Kokot Jurij, Jevšenak Ernst, Konečnik Ivan, Kreze Martin, Rožar Peter, Sedminek Ivan, Uduč Fran, vsi od 87. pp.; četovodje: Bele Ivan, Kralj Josip, Saksida Josip, des. stotnik Figel Anton in Kvasna AL, infanterist Koren Fran, vsi pri 97. pp.; računski podčastnik Kuharič Aleksander, patroljvodja Jakolič Fran, Laznik Anton, pri 7. lov. bat.; podlovec Ferjančič

Ludovik, patr. vodja Legisa Anton, Žibert Alojzij in Žibert Anton, lovec: Česnovar Anton, Jerčan Aleksander, Jevšek Peter, Kline Ivan, Mihaljič Anton, Miletič Ivan, Semerl Fran, Strnad Fr., Vidrih Ivan ter trobentač Žitek Andrej, vsi pri 20. lov. bat.; nadogrnjač 7. p. top. p. Urane Matija. — Bronasto kolajno: Bavič Josip in Renčelj Karel pri 97. pp. Srebrno hrabrostno svetinjo prve vrste: narednik Simončič Viljem in četovodja Edvard Oblak; srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste: infanterist Andrej Oblak in korporal Anton Pavlič, pri 97. pp.

KRANJSKO.

V ruskem ujetništvu. Posestnik Janez Kavšek iz Rakovnika, župnijske šmihelske, piše svoji ženi, da je bil ranjen na levi roki, a da se mu rana dobro celi ter upa skorajšnjo ozdravljenja; biva v Moskvi. K vojakom je bil odšel 15. januarja t. l. in je bil menda ranjen v Karpatih. — Fran Modic je pisal svojemu očetu pri Sv. Gregorju blizu Ortneka, da se nahaja v ruskem ujetništvu. — Ivan Modic isto naznanja svoji materi Mariji, ki biva v Mateni na Igu. — Josip Janežič piše iz Atkarska v guberniji Saratov svojemu stricu Janezu Janežič, ki biva v Škopačniku na Igu.

Doživljaji vojakov. Iz Temešvara je pisal Ignacij Koščak, sodni oficijant iz Novega mesta, svojemu znanemu med drugim sledeče: Nas so prežalili gotovi krogi v naši državi. Sedaj pa klobuk doli pred junaštvom južnih Slovanov! Berete dan na dan časnike, zasledujete boje, a ne veste, kaj polki so pri tem ali onem boju. Borijo se najbolj hrabro 3., 4., 13. in 14. armadni zbor. Tirolei, Solnogradci, Nijze, in Gorjue-Avstrije, Kranjci, Korošci, Stajerci, Primorci in bratje Hrvatje. Posebno slednji so ponos naše armade. Domovina jim mora biti hvaležna za čine, ki bodo z zlatimi črkami začetni v svetovni zgodovini. Moje doživljanje v devetmesečni borbi popisati je nemogoče. Debele knjige bi to bile. A v glavnih potezih vam orišem boje gorskega polka št. 3. Isti sestoji iz vseh narodnosti širne Avstrije. Slovencev nas je precej in kolikor mi znano, držali smo do zadnjega. Boji so bili povsod vroči, imamo pa tudi nasprotnika Rusi, ki je jako vstrajen in žilav. 27. avgusta pr. l. smo prekorčili rusko mejo: bil je dan krsta, dan boja, ki se hvala Bogu, ni več v toliki meri povrnil. Bili so ogrski polki, kojim smo bili dodeljeni. Borili so se prehalno. Štel sem na bojnem polju, kjer smo prenočevali, žrtve; bilo jih je nešteto. Imel sem službo in nalog spravit mrtvece v obližju proč, a posla nisem se lotil, bilo jih je več kot preveč. Rusi in Avstrijci mirno spita smrtno spanje drug poleg drugega. Bil je dan, ki ostane v neizbrisnem spominu. Topovi so grmeli čeli dan, bil je boj artilerije, kojega ni še doživel nihče. Proti večeru so utihlele ruske baterije, nebo je žarelo, gorelo je na vseh straneh. Prizor za mirnega opazovalca nepopisen, a za udeleženca grozen, v dušo segajoč trenutek. Celih 9 dolgih mesecev sem na tak način prebil v prvih vrstah; a sedaj me je pa le potlačilo tako, da že dva tedna ležim bolan. — Iz Adlešič poročajo: Anton Tkalič, samec iz Pribince št. 1, je pisal svoji materi: "Dam vam znati, da sem v bolnišnici v Bielici v Šleziji. Na badnik (24. dec.) sem bil ranjen od krogle v hrbet, a na rami mi je šla krogla ven. Naših vojakov je bilo malo. Morali smo se umakniti. Ker sem bil jaz ranjen in se nisem mogel umakniti, so me Rusi ujeli, pa me niso hoteli vzeti precej v bolnico, ker nisem mogel hoditi, vozov pa niso imeli, zato so mi samo pokazali do vasi, kam naj grem. V vasi so me vzeli kmetje v hišo, so me obvezali in tam sem ležal in so mi stregli. Potem sem se oblekel v civilno obleko, da me Rusi niso spoznali, vojaško opravo pa sem spravil. In tako sem bil ves čas v vasi Brezovki blizu mesta Jasla. V maju pa so prišli Nemci, Rusi so se umaknili in v tem času sem prišel do naše vojske, kjer sem dobil marodni list, da sem se odpeljal v bolnišnico, ker nisem še zdrav." — Iz Grobelj pri St. Jerneju poročajo: Močno nas je iznenadilo, ko je prišel glas: Čujnikov Jože je prišel domov. Nismo mogli precej verjeti tem vestem, toliko manj, ker ni bilo nobenega pisma od njega že od sv. Martina in tudi Rdeči križ ni mogel nič o njem poizvedeti. Bilo je na biškoščno nedeljo ob 4. uri popoldne, ko stopi v vežo z nasprotni strani. Mati je sedela na pra-

gu in je premišljevala usodo svojega sina, ko se Jože oglasi in reče: "Ali imate kje kaj jesti za mene?" Lahko si mislite, kolika iznenadjenost je bila to. Hiša je bila takoj polna radovednežev in ni bilo ne konec ne kraja vprašanj, kje si bil, kod si hodil, da nisi nič pisal itd. Vsa je hotel vse brž zvedeti, da se se revež ni mogel najesti. Bilo je pred Božičem 23. dec., ko je pobiral ranjenec in je pri tem predalec zadi zastal, Rusi so ga ujeli in se nekaj tovarišev zraven. Tri dni so že marširali, kar se Jožetu že prenemumno vidi, skoči v nek kanal in potem napreje, dokler ni prišel do neke vasi. Tu gre v neko hišo in pove, kaj se je z njim zgodilo. To je bilo na sv. Stefana večer v Galiciji pri Jaslu. Gospodar ga je precej sprejel, okna zakril in Jožetu je dal domačo obleko in kučmo na glavo. Tako je bil pri njem pet mesecev. Sedaj so začeli naši spet prodirati in so Ruse pogladi nazaj. Tako je bila ta vas rešena in s tem tudi naš Jože. Nemci so prvi prišli, ki so mu tudi čizme dali, in potem je prišel tudi do Avstrije, ki so ga poslali za par dni domov.

Pismo z bojišča. Slovenski topničar, ki se bori proti Italijanom piše svoji sestri, kakor poroča ljubljanski "Slovenec": "Ljuba sestra! Smo se že začeli! In veš, kaj so Italijani proti nam poslali? Nekaj dimnikarjev, to je zamorcev iz Afrike. Ti divjaki so nas naskočili, a nagnali smo jih tako, da večeraj in danes niti na spregled ni nobenega več. S to črno svojatjo nas Italijani pač ne bodo! Nam se je zdelo, kakor da bi gledali kak cirkus in smo se na ves glas smejali, ko smo jih nagnali. Pri nas sta dva moža malo opraskana, črnei so pa pustili pet mrtvih na mestu, ostale so pa vlekli s seboj. Zdaj rečem samo to: Naprej do zmage! Polentar si bo zapomnil, kdaj je stegnil roko po naši zemlji. Rusi nas že poznajo, sedaj bomo pa še Italijanu pokazali, kaj zna Avstrijec ko brani svojo drago domovino. Bodite brez skrbi: branili vas bomo do zadnje kaplje krvi. Bog in sreča junaška! Tvoj brat Joško."

Izpred sodišča. Pred izrednim sodiščem v Rudolfovem (mesto porotnikov sodi 6 sodnikov) sta bila obsojena 22. maja Magdalena Papež iz trebanjskega okraja radi hudodelstva požiga na tri leta težke ječe, dopolnjene z enim trdim ležiščem vsakega četrta leta, ter Dimitrij Gvozden, bivši rudar v Kočevju, radi hudodelstva motenja hiškega mira in uboja na 5 let težke ječe, dopolnjene vsake četrteletje z enim postom, ter radi prepovedane igre "barvanja" na 10 K globe, ako bi globe ne plačal, na 24 ur zapora.

Streljanje je prepovedano po celem Kranjskem.

Himno papežu Benediktu XV. je spesnil in uglasbil Janko Leban iz Novega mesta ter jo posredno poslal sv. očetu. V eni kitici pravi o sedanjem papežu: Benedikt se imenuje, blagoslovljenec je res; lepa svojstva poseduje, dar premlotnih nebes!

PRIMORSKO.

Meščanske straže. V Trstu ustanavlja e. kr. komisar zbor meščanske straže kot oboroženi izvrševalni organ za javni mir in red ter zbor javne pomoči, ki naj deluje na mirjenje in za razno pomoč.

Prepoved. Po celem Primorskem je prepovedano streljanje in zvonenje.

NAZNANILLO.

Rojakom v državi Illinois in Wisconsin naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

Mr. FRANK MEH

kateri je opravičen pobirati naročnino za list "Glas Naroda" in izdajati pravovaljavna potrdila. Rojakom ga toplo priporočamo.

Upravištvo "Glas Naroda".

Za vsebino oglasov ni odgovor na ne uredništvo ne upravištvo

Rad bi izvedel za svojega prijatelja AVGUSTA FILIPČIČ. Do nje je iz vasi Filipčje, pošta Duvovlje na Primorskem. Pred 3. leti je bival na Biwabik, Minn. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga javi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Stok, Box 427, Davis, W. Va. (29-6—1-7)

Rad bi izvedel za naslov svojega bratrance ANTONA ZBACNIK. Pred par leti se je nahajal v St. Marys, Pa. Prosim rojake, da mi sporoče, ali naj se pa sam javi na naslov: Steve Gregorič, 729 E. 156. St., Collinwood Sta., Cleveland, Ohio. (26-6—1-7)

Slovenska naselbina.

V slovenski farmerski naselbini v Sheltonu, Rusk Co., Wis. je že 27 slovenskih familij naseljenih. Prostora imamo še za 1000. Za natančen popis, mape in MUSTER prsti pišite na:

A. H. SKUBIC
Sheldon, Wis.

Izvanredna ponudba za bolne.

En mesec, — od 1. julija do 1. avgusta — hočemo natančno preiskati vaše telo, kemično analizirati urin ter mikroskopično preiskati kri in izmeček ter izvršiti \$10.00 vredno preiskavo z

X-ZARKI VSE ZA \$2.00.

Nobenega uganjanja ali pomot gledi vaše bolezni. X-Zarki zrejo naravnost skozi vaše telo. To je zlata prilika in vsem bolnikom se svetuje, naj se je poslužijo, tudi ako žive 200 milj od tu. Izplačalo se bo priti.

Pridite takoj. — Odlazne je nevarno.

Dr. L. E. SIEGELSTEIN,
308 Permanent Bldg., 745 Euclid Avenue,
Cleveland, Ohio.

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER za revmatične bolečine, okrelati in neiglastost sklepov in mišic. Pristni prihaja v zavoju, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse zavoje, ki niso zapечатeni z Anchor varstveno znamko. 25 in 40 centov v lekarnah ali naravnost od

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington St., New York, N. Y.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolico. Ink.

Upravni odbor:

Predsednik: Josip Cveticovih, 328 Bond St., Brooklyn, N. Y.
Podpredsednik: Frank Cerar, 27 Gamma Pl., Glendale, N. Y.
Tajnik: Vinko Zevnik, 1866 Cornelia St., Ridgewood, N. Y.
Blagajnik: Ivan Maček, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.
Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 328 Bond St., Brooklyn, N. Y.

Nadzorni odbor:

Josip Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
John Jurkas, 640 Warren St., Brooklyn, N. Y.
Anton Cveticovih, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.
Mary Kompare, 32 Stagg St., Brooklyn, N. Y.
Ivanka Subelj, 59 St. Mark's Place, New York, N. Y.

Društveni zdravnik:

Dr. Henry U. Robinson, 69 E. 7th St., New York, N. Y.

Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v društveni dvorani "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 5th St. blizu 3. Ave. v New Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8. uri zvečer.

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov priznано kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim.

Cena za "BRINJEVEC" je: 6 steklenic \$ 6.50
12 steklenic 13.00

V ZALOGI IMAMO tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKA kuhana v naši lastni destilaciji.

Nasle cene so sledeče:
Tropinjevec per gal. \$2.25, \$2.50, \$2.75 in \$3.00
Slivovitz per gal. \$2.75—\$3.00
Tropinjevec zaboj \$ 9.00
Slivovitz zaboj \$13.00
"66" Rye Whiskey 5 let star, zaboj \$11.00

Rudeša Ohio vina per gal. 55c., 60c., 65c.
Catawba in Delaware per gal. 75c.—80c.
Za 5 in 10 gal. posodo računamo \$1.00, za 25 gal. \$2.00, za večja naročila je sod zastoj. Naročilu naj se priloži denar ali Money Order in natančen naslov. Za pristnost pišaje jamčimo.

The Ohio Brandy Distilling Co.
6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Denar mečete proč! ako ne podpirate svojega rojaka Pri meni dobite izvrstno domače vino galon po 75c. in več.

Pri odjemu več kot 10 galon dajem popust, ter se posebno priporočam slavnim slovenskim društvom ob priliki kakih vesellic, tudi omla sa svatbe.

V zalogi imam izvrstno domače klobase in vsakovrstno grocerijsko blago, katerega ljublj naš narod. Pošiljam denar na vse strani sveta in parobrodne listke za vse proge. Zastopam "Glas Naroda", prodajam in kupujem avstrijski denar, s tordko Frank Sakser sem v trgovski svez. Upravljam vsi v notrski posol spadajoče dela, ker sem javni notar. (Notary Public.)

FRANK JURJOVEC
1931 W. 22nd Street Chicago, Ill.

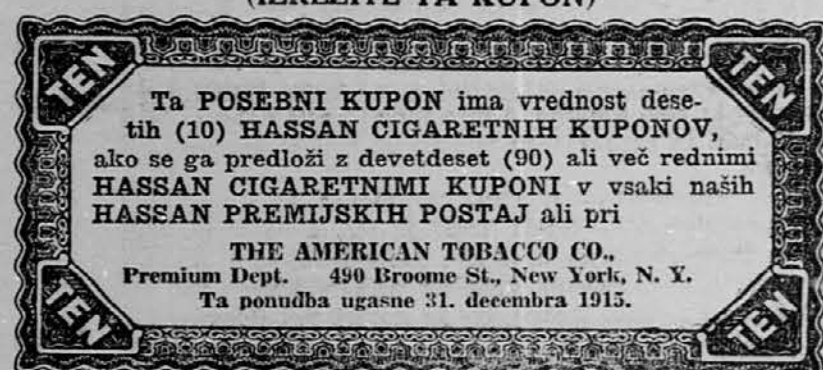
"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK ZDR. DRZAVAH. NAROČITE SE NANJ!

Vrednostna ponudba kadilcem

HASSAN CIGARETTES
"Standard Amerike".

10 HASSAN KUPONOV ZASTONJ

(IZREŽITE TA KUPON)

Ta POSEBNI KUPON ima vrednost desetih (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV, ako se ga predloži z devetdeset (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIH KUPONI v vsaki naših HASSAN PREMIJSKIH POSTAJ ali pri

THE AMERICAN TOBACCO CO.
Premium Dept. 490 Broome St., New York, N. Y.
Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.

Najboljša kakovost in največja vrednost sta napravila HASSAN cigarete v Ameriki za najbolj razširjene cigarete po 5 centov, z ustnikom. Fini okus, mehki vonj in prikupna lahkost teh velikih, ovalnih cigaret dajejo popolno zadovoljnost.

Par vrednostnih predmetov, katere se dobi za HASSAN kupone:

	Kuponov		Kuponov
Milo za briti	25	Zenski ali mčški dežnik, ameriški Taffeta,	
Copič, ščetine so vložene v tid gumi	50	Mission ročnik	250
Britje, najboljšo jeklo	50		
Jermen, dvojen za brušenje in glajenje	50	Kuhinjska oravna — 10 kosov z visečim obešalom. Oprava obstoji iz: Priprave za rezanje mesa s priveskom za drobnejše sekanje; mešarskega noža, Emery brusar, kuhovnice, lopatice, noža za kruh, priprave za odpiranje škatej, velikih vilj, noža za rezanje in žage	300
Elastični pas, ki se R-A-Z-T-E-G-N-E. mera od 30 do 44 inčev. Prikladen za vsako telo in postavu. Zdravniki ga priporočajo povsod	100	Ura za gospode, pristno temno jeklo	650
Žepni nožič, biserni ročaj, dve klini ter pila za nohte	125	Ura za gospode ali gospe, z odprtim kazalom. 14 karatno zlato, "Waltham kolese"	3900
Aparat za rezanje hrane, s štirimi nožmi, katerega je lahko pritrditi. Potreben v vsakem domu	200		

Pošljite kupone na Premium Department, AMERICAN TOBACCO COMPANY Drawer L, 484-490 Broome Street New York City, N. Y.

Senca meča

ROMAN IZ ČASOV NAPOLEONA I.

Angleški pisatelj Robert Buchanan. — Za Glas Naroda prevel G. P.

51

(Nadaljevanje)

Osemindeseto poglavje.

DOMOV SO PRINESLI MRTVEGA JUNAKA.

Ko se je družba oblegovalev vrnila v katedralo, je našla truplo seržanta Pipriaca v bližini "Vrat." Ne brez strahu in tresoč se po celim telesu, so orožniki zopet pristavili lestevce ter pričeli plezati navzgor. Naleteli niso na noben odpor ter preiskali duplino. O Rohanu niso našli nobenega sledu ter so bili vsi prepričani, da je ubežal, ker se je ustrašil svojega dejanja. Niso vedeli kam ter se tudi niso dosti brigali, kajti smrt Pipriaca jih je napolnila z grozo.

V tem času se je pričelo daniti in nastopila je oseka. Dvignili so truplo seržanta ter ga ponesli skozi "Vrata" in od tam naprej, po "Lestvici sv. Triffina", v vas. Zalostna procesija je bila to, kajti seržant Pipriac je bil kljub vsem svojim napakam priljubljen.

Ko je prišel sprevod do gostilne, ki je stala na poti, so orožniki krenili noter ter položili truplo na veliko mizo v kuhinji. Orožnik Hoel je sklepl svoj plašč ter ga razgrnil preko telesa mrtvega. Ubogi stari Pipriac! Kolikokrat je prišel v to kuhinjo ter pokušil žganje udove Cloriet! Kolikokrat je prižgal pipico ob tem ognjišču! Sedaj pa je bilo vse končano in tam na mizi je ležal...

Kuhinja se je kmalu napolnila, kajti grozna novica se je bliskovito razširila. Med drugimi je vstopil tudi mali župnik, bled kot zid. Pokleknil je poleg mrtvega ter pričel moliti. Ko je končal molitve, je vstal ter pričel izpraševati orožnike.

— In oni drugi, — Rohan, — kje je on? Ali je ujet? — Ni ujet in ne bo nikdar, vsaj živ ne! Preiskali smo duplino, pečine in sploh vse. Sam vrag ga mora štiti, oče Roland, in vse iskanje je bilo zaman!

Čuti je bilo izraze začudenja.

— Kako pa se je vse to zgodilo? — je nadaljeval župnik. — Skušali ste ga prijeti in on se je branil. Kuko pa je bilo potem.

To je bilo znamenje za Hoela, da je prišel na široko opisovati zadnji del obleganja. Tovariši so se neprestano vmešavali v njegov govor in vsi so bili edini v mnenju, da Rohan ni mogel biti sam in brez pomoči, kajti metal je skale, katerih ne more dvigniti noben človek. Najbrž se je bil zapisal samemu vragu, ki ga je nato vzel v svoje varstvo...

Prišel je tudi stari korporal s svojima nečakoma. Ko se je ozrl v obraz mrtvega tovariša, so mu stopile solze v oči.

— Mir njegovi duši! — Bil je dober človek! — je rekel. — Vršil je svojo dolžnost napram Cesarju in Bog mu bo plačnik!

— Splah pa je umrl v boju, — je dostavil župnik, — in to je prav tako kot če bi padel na bojnem polju.

— To ni tako, — je rekel korporal s trdnim glasom, — To ni tako, gospod župnik. — Bil je zavratno umorjen od bojazljivega in "Chouana", katerega bo Bog kaznoval. To vam rečem, dasiravno je bil mož kri moje krvi in meso mojega mesa!

Mali župnik je žalostno zmajal z glavo.

— Žalostna stvar je to in vse pride od tega, če se človek ustavi. Ija cesarskim postavam. Pa glejte, ravnal je v samoohranbi in če bi ne udaril on, bi ga bili prijeli in ubili! Bil je le en človek proti mnogim!

— En človek! — je vskliknil orožnik Hoel. — Tisoč vragov je bilo!

— Napačno je ravnal od pričetka, — je nadaljeval župnik. — En človek ne more spraviti sveta v red in vsakdo mora biti poslušen zakonom in Cesarju. On ni hotel ubogati in sedaj je prelivl kri, za kar bo moral prejalislej polagati pred Bogom račun.

Na ta način je moraliziral oče Roland in vsi so ga s strahom poslušali ter se križali. Nihče pa ni pomislil, da je padel Pipriac v poštemem boju v katerem je bil on napadalec.

— Teta Loiz! Vse je res! Pipriac je mrtav in njegovo truplo so prinesli iz katedrale. Rohan je pa še vedno živ. Da, on je ubil Pipriaca!

— Kaj je mogel drugega storiti? Bila je borba na življenje in smrt!

— Sedaj ga ne bo nihče več pomiloval, kajti kri je na njegovih rokav. Nihče mu ne bo dal kruha ali zavetja...

— Ali je res tako, Marcela?

— Da, vsi pravijo, da je to umor, celo oče Roland, ki je tako mehkega srea. To pa ni res, teta Loiz!

— Seveda ni res in kaj je mogel drugega storiti? Ostale zadeve krivda, ne pa njega, mojega preganjanega otroka. Dobri Bog mu bo oprostil, kajti ravnal je v lastno obrambo in gotovo se mu je tudi zmešalo. O moj ubogi otrok!

Sedeli sta skupaj v kočici pod pečino in govorili sta med zdihlji in solzami. Strahota Rohanovega dejanja je ležala na obeh kot temna, pogubonosna senca. Grozen zločin je bil pobiti na tla in umoriti odposlanika Cesarja samega! Vedeli sta, da bi ne bilo nobenega usmiljenja, da se bo morila izročiti smrti. Rohan je bil sedaj izgubljen na veke in vsaka človeška roka se bo dvignila proti njemu.

Ko sta tako sedeli in govorili, je vstopil Jan Goron ter prinesel najnovejšo vest iz vasi. Orožniki, vsi razjarjeni vsled smrti Pipriaca, so preiskali katedralo in celo duplino, a niso mogli najti nobenega sledu o Rohanu. V temi in razburjenju minule noči si je gotovo poiskal drugo skrišališče.

— Še drugo novico prinašam! — je rekel Jan Goron, ki bi rad obrnil pogovor na druge stvari. — Saški kralj je stopil na stran sovražnikov Cesarja in francoske armade so se umaknile nazaj proti Lipskem. Nekateri pravijo, da je Cesar končno našel tekmece in da so vsi kralji sedaj proti njemu. Dobro, on je snedel pol dueata kraljev za zajutrek in jih bo še sedaj!

Ob vsakem drugem času bi ta rovia zelo vznemirila Marcela Derval. Sedaj pa jo je komaj zanimala. Popolnoma je pozabila na usodo Francije in Cesarja vsled osebnega jada, ki jo je navdajal. Kljub temu pa je nevrjetno skomignila z lepimi rameni ter končno rekla:

— Pri Lipskem, praviš? ... Hoel in Gildas sta menda tam! — Nato pa je dostavila z zelo tihim glasom: — Dobili smo pismo od Gildasa pretekli teden. Bil je trikrat v ognju, a ni bil nič ranjen. Videl je Cesarja prav iz bližine in piše, da izgleda zelo star. Tudi Hoel je zdrav. O moj Bog, če bi bil bratranec Rohan z njim, kako srečni bi bili, boreči se za Francijo in Cesarja!

Ko je to govorila, so ji prišle solze v oči in tudi mati Gwenfern je pričela plakati. Res, to je bilo najbolj strašno na celi stvari. Da se ni Rohan upiral, bi bil sedaj spoštovan. Postal bi hraber vojak ter se izognil vsem nevarnostim in grehom, ki so bili posledica njegovega odpora. Morda bi prelivl kri, a le kri sovražnikov domovine! Preveč priproste so bile te ženske, da bi mogle razumeti nebeško resnico, da so vsi ljudje bratje in da je vsak, ki ubija — Kajni...

Prišla je noč, temna in viharna. Veter, ki je tekem dneva pojenjal, se je zopet dvignil. V kočici, ki se je tresla ob sunkih vetra,

se je še vedno mudila Marcela. Domov je bila poslala vest, da se ne bo vrnila v tej noči.

Sota na ognjišču je skoro dogorela in edino luč je dajala majhna svetilka, obešena na eno izmed sten. Obe ženski sta sedeli druga poleg druge ter se sedaj pogovarjali, sedaj molčali. Vedeli ste, da je celi svet proti njima, da ju vse sovraži in z bolestinim srecm sta prisluškovali divjanju elementov...

Naenkrat pa sta zaslišali neki ropot, nekako trkanje na okno. Ropot se je ponovil in sicer pri vratih.

— Odprite! — je zaklical neki glas zunaj.

Nekaj je bilo v glasu, kar je obe ženski pretreslo na dno srca. Mati Gwenfern je skočila na noge, blede kot smrt. Marcela pa je skočila k vratom ter jih odprla na stežaj. V kočo je priplazila človeška postava, bolj slična preganjani živali kot pa človeku, molče in hitro.

Ni bilo nobene besede in obe sta vedeli, kdo je med njima... Z značilno prisotnostjo duha je Marcela hitro zaprla vrata. Medtem pa je skočil Rohan k skoro ugaslemu ognju ter se pričel greti. Obe ženski sta bili preveč presenečeni, da bi mogli govoriti in zrla sta na prišleca s široko odprtimi očmi. Bil je raztrgan in napol nag, premočen do kože in razmršeni lasje so mu padali preko ramen. Grada je bila dolga in razkrušana...

Temno nebo one noči gotovo ni krilo bolj nesrečnega in obžalovanja vrednega bitja. Najbolj strašna pa je bila bledica na njegovem licu in ogenj blaznosti, ki je gorel v njegovih očeh.

Niti besedice pozdrava ni izrekol, ko se je končno ozrl na okrog. Iztegnil je roko ter hripavo zaklical:

— Kruha!

(Nadaljuje se).

ZASTONJ deset (10) HASSAN kuponov (IZREŽITE TA KUPON)

Ta POSEBNI KUPON je vreden deset (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV ako se ga predloži skupno z devetdesetimi (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIMI KUPONI v kateri koli HASSAN PREMIJSKI POSTAJ ali pri THE AMERICAN TOBACCO CO., Premium Dept. 490 Broome St., New York, N. Y. (Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.)

Velika vojna mapa vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Združene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Najmodernejša TISKARNA "GLAS NARODA"

izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Delo okasno. Izvršuje prevode v druge jezike.

Unljako organizirana.

Posebnost se draštevna pravila, okružnice, pamfleti, cestni itd.

Vsa naročila pošljite na:

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

NAZNANILO.

Čenjenim naročnikom v Michiganu, Wisconsinu in Minnesoti sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik.

Mr. OTO PEZDIR,

ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila. Upravištvo "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravalo.

Brezplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvjetnikov, trgovcev z zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kažipotov in posestnikov gostiln.

Daje se informacije v naravnih jezikih zadevah: kako postati državljan, kjer se oglašiti za državljanske listine.

Soročniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DRŽAVNI DELAVSKI DEPARTMENT (State Department of Labor) BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 30 East 29th St., odprti vsaki dan od 9. ure zjutraj do 5. popoldne in v sredo sveder od 8. do 10. ure.

POZOR ROJAKI!

Natolli nespino m... za ženske in moške, kakor tudi za moške brke in brado. Ako se radi to mazilo, zraslo v 6 tednih. Krasni, gosti in dolgi lasi, labor tudi, črskim krasne brke in nosa in neto do dipadi in ne oseli. Kevmatizem, kostihol ali trganje v rokah, nogah in križu v 8 dneh popolnoma ozdravim. Rane, opekline, bole, ture, kraste in grinto, potne noge, kurje oči, bradovice, ozeblina v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moja zdravila brez uspeha rabil, mu jamčim za \$5.00. Pošite takoj po cenik in knjižico, pošljim zastonj.

JAKOB WAHČIČ,

1092 E. 64th St., Cleveland, Ohio.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 18 1/2 palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Val zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c, ali pa 15c. v znamkah in natančen naslov la mi vam takoj odposljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

NAJBOLJŠA SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobo isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, Svico, Inomesta in Ljubljano.

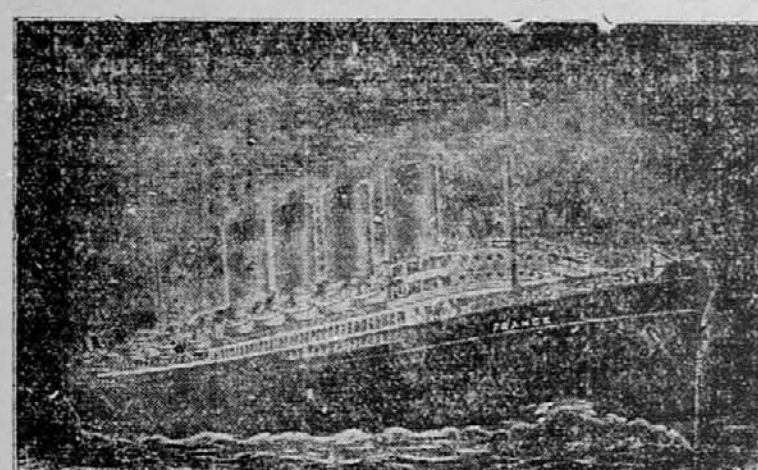
Poštai parniki po:

"LA PROVENCE"

"LA SAVOIE"

"LA NORMANDE"

"LA FRANCE"

Skupni parniki po:

"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau" in "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesbrough Building.

Poštai parniki odplujejo vedno ob sredah in pristanikih New York 27. N. E.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepričal, da dosepejo denarne pošiljatve tudi sada, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev soročnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$16.00 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.